GŁOS WIELKOPOLSKI

Ukazuje się od 16 lutego 1945
Nr 38 (11 092)

Poznań, poniedziałek 18 lutego 1980

Cena 1 zł
Wyd. AB

Posiedzenie Centralnej Komisji Porozumiewawczej Partii i Stronnictw Politycznych

W dniu 16 lutego odbyło się posiedzenie Centralnej Komisji Porozumiewawczej Partii i Stronnictw Politycznych, w którym udział wzięli:

ze strony KC PZPR:
Edward Gierek, Edward Babiuch, Henryk Jabłoński, Andrzej Werblan, Zdzisław Żandarowski;

ze strony NK ZSL:
Stanisław Gucwa, Bronisław Owsianik, Józef Ozga Michalski, Zdzisław Tomal;

ze strony CK SD:
Tadeusz W. Młyńczak, Tadeusz Kałasa, Piotr Stefański, Edward Zgłobicki.

Centralna Komisja Porozumiewawcza Partii i Stronnictw przedyskutowała najważniejsze wnioski wynikające z VIII Zjazdu PZPR. Komisja postanowiła rekomendować Ogólnopolskiemu Komitetowi Frontu Jedności Narodu uznanie uchwalonego na VIII Zjeździe PZPR programu „O dalszy rozwój socjalistycznej Polski, o pomyślność narodu polskiego" jako platformy FJN w kampanii wyborczej do Sejmu i wojewódzkich rad narodowych.

Centralna Komisja Porozumiewawcza Partii i Stronnictw Politycznych omówiła propozycje w sprawie zmian w składzie Rady Ministrów i uzgodniła przedłożenie ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Sejmu PRL w dniu 18 lutego br.

PAP

W zakładach pracy Wielkopolski

Najistotniejsze treści obrad VIII Zjazdu PZPR tematyką roboczych spotkań z delegatami

Dosłownie w kilka godzin po powrocie delegatów z pięciodniowych obrad VIII Zjazdu PZPR rozpoczęły się w wielkopolskich zakładach pracy spotkania z mandatariuszami partii. Ich cel najlapidarniej scharakteryzował prowadzący takie spotkanie na poznańskim Węźle PKP — I sekretarz Komitetu Zakładowego PZPR — Zdzisław Bartol, podkreślając, iż w coraz lepszej i efektywniejszej pracy kolejarskich załóg zjazdowe obrady i uchwały stanowić będą najistotniejszą inspirację wspólnych działań.

Krystyna Nogaj — operator w wagonowni Stacji PKP w Poznaniu, I sekretarz OOP — poinformowała zebranych m. in. o tym, iż podczas obrad XII zespołu problemowego Zjazdu, który zajmował się zadaniami w dziedzinie ochrony zdrowia i intensyfikacji pomocy społecznej przekazała najistotniejsze wnioski, wypływające z kampanii sprawozdawczo-wyborczej PZPR, wśród poznańskich kolejarzy. Dotyczyły one poprawy działania resortowej służby zdrowia. Drugi z kolejarskich delegatów — Bronisław Hirsch — spawacz w Węźle PKP, I sekretarz OOP, przekazał m. in. informacje i wnioski, wypływające z pracy V zespołu problemowego Zjazdu, który zajmował się zadaniami transportu, komunikacji i łączności oraz wynikających stąd nowych obowiązkach dla służb kolejowych.

Zakładowy Aktyw Wielkopolskich Zakładów Przemysłu Tłuszczowego w Szamotułach spotkał się ze swoim delegatem — Stefanem Kalotką, mistrzem ślusarskim w tych zakładach. Na spotkaniu poruszono wiele problemów dotyczących nie tylko WZPT, ale całego sektora gospodarki żywnościowej.

Prosto z fabrycznych hal, gdzie w wolną sobotę pracowali odlewnicy z Poznańskich Zakładów Metalurgicznych „Pomet" przybyli oni na spotkanie ze swym delegatem — I sekretarzem OOP, formierzem — Czesławem Krobskim. Podczas Zjazdu pracował on w zespole zajmującym się poprawą efektywności gospodarowania, gdzie przedstawił m. in. najistotniejsze problemy zakładu — potrzebę modernizacji maszyn i urządzeń, a przede wszystkim poprawy warunków socjalno-bytowych załogi, co ma podstawowy wpływ na niedobór i nadmierną fluktuację kadr w „Pomecie".

Na zdjęciu: spotkanie w poznańskim Węźle PKP z delegatami na VIII Zjazd PZPR — Bronisławem Hirschem i Krystyną Nogaj.

Fot. — S. Ossowski

Z aktywem politycznym, związkowym i społecznym Poznańskich Zakładów Opon Samochodowych „Stomil" spotkał się Feliks Fornalczyk — literat, zastępca redaktora naczelnego poznańskiej rozgłośni Polskiego Radia, I sekretarz POP przy poznańskim Oddziale Związku Literatów Polskich. Podzielił się on z zebranymi osobistymi wrażeniami ze zjazdowych obrad oraz z prac zespołu problemowego, zajmującego się dalszym pogłębianiem moralno-politycznej jedności narodu, umacnianiem socjalistycznej demokracji i praworządności, rozwijaniem socjalistycznych stosunków społecznych.

W sobotę, delegaci na VIII Zjazd PZPR **z kaliskiej wojewódzkiej organizacji partyjnej** rozpoczęli cykl spotkań z przedstawicielami załóg poszczególnych przedsiębiorstw, aktywem społeczno-gospodarczym, rolnikami województwa kaliskiego.

Z dziennikarzami spotkał się I sekretarz KW PZPR w Kaliszu — Zbigniew Chodyła, który poinformował m. in o pracach mandatariuszy Kaliskiego podczas obrad najwyższego forum partii. Przedstawił on ponadto zadania dla wszystkich członków partii w Kaliskiem, wynikające z przyjętych podczas VIII Zjazdu uchwał i kierunków działania. Z aktywem ZSMP Kalisza spotkał się w ubiegłą sobotę sekretarz KW PZPR w Kaliszu — Cezary Kowalak. Zapoznał przybyłych ze swymi refleksjami dotyczącymi przebiegu Zjazdu, akcentując, jak wiele miejsca poświęcił VIII Zjazd PZPR sprawom młodzieży.

W sobotę w dwóch zakładach pracy **województwa konińskiego** odbyły się spotkania delegatów na VIII Zjazd PZPR.

Z aktywistami partii i kierownictwem elektrowni „Pątnów" i „Konin" spotkał się Stanisław Arasimowicz — członek Egzekutywy KW PZPR, mistrz pomiarów energetycznych w siłowni „Konin". Przedstawił on przebieg Zjazdu, szczególnie zajmując się zawartymi w uchwałach stwierdzeniami wiążącymi się z zadaniami i przyszłością energetyki — w tym również siłowni Konina i górnictwa odkrywkowego.

Z załogą Kopalni Soli „Kłodawa" spotkał się Jan Kawecki, delegat — górnik pracujący w tym przedsiębiorstwie. Omówił on m. in. swój wkład w pracę Zjazdu oraz przedstawił decyzje związane z przyszłością kopalni w Kłodawie.

W czasie obu spotkań ich uczestnicy szczególnie interesowali się pracami zespołów problemowych omawiających tematykę tych gałęzi gospodarki, w skład których wchodzą macierzyste zakłady uczestników spotkań.

W Leszczyńskiem delegaci, którzy powrócili z VIII Zjazdu PZPR w sześciu miejscach spotkali się ze swymi towarzyszami, aby podzielić się wrażeniami z udziału w obradach.

W Lesznie — na stacji PKP w sobotę z kolegami z Rejonu Kolei Państwowych spotkał się Florian Kowalski. Opowiedział on o przebiegu Zjazdu i udziale w jego pracach delegatów z Leszczyńskiego. Pięciu innych delegatów spotkało się z robotnikami, rolnikami i mieszkańcami Gostynia, Pępowa, Oporówka i Bułakowa.

Pomimo iż zjazdowe obrady obszernie relacjonowały środki masowego przekazu — spotkania z delegatami przebiegały w atmosferze szczególnego zainteresowania ich przebiegiem, a dociekliwość zebranych wychodziła niejednokrotnie poza sprawy dotyczące ich bezpośrednio.

(ask, ewi, woj, tt)

O ZACHOWANIE POKOJU, O PRZERWANIE WYŚCIGU ZBROJEŃ I KONTYNUACJĘ POLITYKI ODPRĘŻENIA

Rezolucja VIII Zjazdu PZPR

VIII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w pełni aprobuje konsekwentną realizację przez Komitet Centralny, Biuro Polityczne i I sekretarza, towarzysza Edwarda Gierka, generalnej linii polityki zagranicznej, która od przeszło 35 lat służy żywotnym interesom narodu polskiego — umacnianiu niepodległości, suwerenności i bezpieczeństwa Polski, utrwalaniu jej godnej pozycji w Europie i świecie. Wcielając w życie tę linię, nasza partia i państwo wnoszą wkład w umacnianie jedności i rozwój braterskiej współpracy krajów socjalistycznych, w ich wspólne inicjatywy i wysiłki na rzecz pokoju, w pomyślne kształtowanie stosunków międzynarodowych. Wszystkie zadania wypływające z podstawowych założeń polityki zagranicznej PRL są w pełni aktualne.

W imieniu całej partii Zjazd potwierdza zawartą w referacie programowym ocenę obecnej sytuacji międzynarodowej i apel towarzysza Edwarda Gierka o aktywne działanie na rzecz zachowania pokoju, przerwania wyścigu zbrojeń i kontynuację polityki odprężenia. Apel ten wyraża najgłębsze dążenia i wolę narodu polskiego, jego — wynikające z tragicznych doświadczeń historii, z wolnościowych i postępowych tradycji, z pragnienia dalszego rozwijania ojczyzny — przywiązanie do pokoju jako najwyższego dobra.

Wytyczając na Zjeździe plany rozwoju społeczno-gospodarczego naszego kraju, który z tak wielkim wysiłkiem dźwigał się z ruin wojennych, a jego naród zachowuje w swej świadomości tak żywą pamięć o niezmiernych ofiarach i stratach, w poczuciu wynikającego stąd moralnego prawa i obowiązku występujemy na rzecz wspólnego działania w imię zapewnienia wszystkim narodom europejskim warunków życia i pracy w pokoju.

Z Warszawy, miasta, które dla świata jest symbolem zwycięstwa woli życia nad niszczycielskimi siłami zbrodni i wojny, VIII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wyrażając głębokie zatroskanie naszego społeczeństwa rozwojem sytuacji międzynarodowej, zwraca się w imieniu narodu polskiego do wszystkich narodów Europy.

Kontynent nasz, przez który przetoczyły się najstraszniejsze w dziejach świata wojny, podjął w ostatnich czterech dziesiątkach lat bezprecedensowe dzieło zbudowania trwałego pokoju.

Na tej drodze narody Europy osiągnęły tak wiele, iż nie można tego porównać z żadnym okresem minionych jej dziejów. Warszawa, Moskwa i Paryż, Belgrad i Rzym, Berlin i Londyn, Praga i Oslo żyją w poczuciu pewności jutra. Ich mieszkańcy wznoszą nowe piękne domy wierząc, że trud ten służyć będzie pokoleniom. Umacnia się wzajemne zaufanie między zwaśnionymi kiedyś narodami. Wiele problemów humanitarnych znalazło pomyślne rozwiązanie. Odbudowują się tradycyjne i rozwijają nowe więzi gospodarcze, kulturalne, naukowe, ludzkie.

Odprężenie jest wielkim wspólnym osiągnięciem narodów i państw Europy, która dzięki niemu w ciągu ostatniego dziesięciolecia kroczyła drogą dialogu, porozumień, budowy zaufania:

- **uznano i zobowiązano się do poszanowania jako nienaruszalnych powojennych realiów polityczno-terytorialnych na naszym kontynencie;**
- **rozpoczęły się rokowania rozbrojeniowe dotyczące ograniczenia sił zbrojnych i zbrojeń w Europie środkowej;**
- **intensyfikacji uległy wszystkie dwustronne kontakty, czemu sprzyjają w sposób szczególny spotkania przywódców;**
- **nastąpiła rozbudowa wzajemnie korzystnej współpracy gospodarczej i wymiany we wszystkich innych dziedzinach.**

Wszystko to doprowadziło do pogłębienia poczucia wspól

Dokończenie na str. 2

sport·sport

Gratulacje od E. Gierka

Polska wyprawa zdobyła zimą Mount Everest

Polscy alpiniści zdobyli jako pierwsi w świecie Mount Everest w okresie zimy. O tym wielkim sukcesie kierownik polskiej wyprawy — Andrzej Zawada powiadomił I sekretarza KC PZPR — Edwarda Gierka przesyłając na jego ręce depeszę. I sekretarz KC PZPR wysłał depeszę do polskich alpinistów, serdecznie gratulując im tego wielkiego wyczynu; podkreślając jednocześnie, że został on osiągnięty dzięki znakomitemu przygotowaniu uczestników zimo-

Dokończenie na str. 6

J. Łuszczek szósty w biegu na 15 km

Złoty medal w biegu na 15 km na igrzyskach olimpijskich w Lake Placid zdobył Szwed Thomas Wassberg, srebrny — Fin Juha Mieto, a brązowy — Norweg Ove Aunli. Polak Józef Łuszczek zajął 6 miejsce.

Skandynawowie wzięli pełny rewanż za porażkę w pierwszym biegu olimpijskim na 30 km i zajęli trzy pierwsze miejsca w sprincie na 15 km. Wassberg, Mieto, Aunli. Biegacze północy byli zawsze wielkimi specjalistami tego dystansu i zdobyli na nim już — do Lake

Dokończenie na str. 6

W Poznaniu

Rozpoczął się Międzynarodowy Festiwal Chórów Chłopięcych

Od dwóch dni trwają w Poznaniu II Międzynarodowe Spotkania Chórów Chłopięcych — ważne wydarzenie kulturalne w życiu miasta, regionu, kraju. W tym interesującym festiwalu uczestniczy 8 zespołów z 6 krajów.

Inauguracja imprezy nastąpiła w sobotę. Licznie zgromadzona w auli UAM publiczność usłyszała najpierw utwór współczesny — „Mszę elektroniczną" B. Schaeffera, a następnie Pasję według św. Marka J. S. Bacha Wykonawcami byli: Poznański Chór Chłopięcy, Capella Bydgostiensis oraz soliści: Bożena Kinasz-Mikołajczak, Ewa Podleś i Eugeniusz Sąsiadek — pod dyrekcją Jerzego Kurczewskiego. Tego samego wieczoru na estradzie Auli Uniwersyteckiej stanął jeden z najstarszych i najwybitniejszych zespołów świata — drezdeński Kreuzchor.

Wczoraj wystąpił chór „Les Rossignolets" pod dyrekcją Bernarda Charpentiera z Roubaix (Francja), a wieczorem odbył się koncert galowy z udziałem wszystkich biorących udział w spotkaniach — chórów.

Dzisiaj zaprezentują się w pełnospektaklowych programach dwa kolejne zespoły zagraniczne — Sztokholmski Chór Chłopięcy „Gosskor" kierowany przez Rolanda Nilssona oraz „Cantores Minores" z Helsinek, którzy pod batutą Heinza Hofmanna, a przy współudziale Capelli Bydgostiensis, wykonają m. in. Requiem D. Cimarozy. (wig)

Dzisiaj posiedzenie Sejmu

Dzisiaj o godz. 16.00 zbiera się — na 29 posiedzeniu — Sejm PRL. Porządek dzienny obrad przewiduje zmiany w składzie Rady Ministrów.

Posiedzenie Sejmu poprzedzone będzie zebraniem klubów poselskich: PZPR, ZSL i SD. (PAP)

Trwa impas w stosunkach Iran — USA

W wypowiedzi dla telewizji teherańskiej prezydent Iranu Abolhasan Bani Sadr wezwał rząd Stanów Zjednoczonych do skrytykowania swej dotychczasowej ingerencji w wewnętrzne sprawy Iranu i zaniechania tego rodzaju polityki w przyszłości. Bani Sadr podkreślił, że tylko taka postawa administracji USA może doprowadzić do rozwiązania trwającego od 15 tygodni kryzysu irańsko-amerykańskiego. (PAP)

ODGŁOSY

Z wypowiedzi wielu delegatów na VIII Zjazd partii wynika dobitnie, jak bardzo w rozważaniach nad najważniejszymi sprawami kraju pomagała im świadomość potężnego moralnego wsparcia w myślach i czynach milionów Polaków. Świadectwem tego była ogólnonarodowa dyskusja nad Wytycznymi, potem zaś, w dniach Zjazdu, wzmożona praca, znajdująca wyraz między innymi w masowych wartach zjazdowych.

Niepowtarzalna atmosfera najwyższego partyjnego forum, jego rzeczowy, roboczy charakter nie były zjawiskiem przemijającym wraz z zakończeniem zjazdowych obrad. Niemal bezpośrednio z Sali Kongresowej delegaci przenoszą tę atmosferę do fabrycznych załóg i różnych środowisk społecznych. Przebieg tych spotkań jest potwierdzeniem szerokiej akceptacji dla zamierzeń sformułowanych w zjazdowym programie. Co najważniejsze — zamierzenia te, operujące siłą rzeczy społeczną makroskalą — przekładane są na język realiów własnego środowiska, zakładu pracy. I o to właśnie chodzi. Tylko w ten bowiem sposób program VIII Zjazdu może stać się — jak mówił Edward Gierek w końcowym przemówieniu — własnością całego narodu, zapaść głęboko w serca i umysły ludzi wszystkich zawodów i wszystkich pokoleń.

Towarzyszy tym pozjazdowym dyskusjom świadomość, że nic samo nie przyjdzie, że potrzebna jest dobrze zorganizowana wytrwała i rzetelna praca. Właśnie ta myśl powinna stać się czynnikiem ożywiającym postępowanie każdego z nas. Od dzisiaj, od zaraz.

KM

Nadal ciężki stan zdrowia J. Broz Tito

Stan zdrowia prezydenta Josipa Broz Tito jest nadal ciężki, ale od wczoraj nie uległ zmianie. Według opublikowanego w Lubljanie komunikatu, chory spędził ostatnią noc spokojnie. Trwa intensywne leczenie. (PAP)

Ambasady Egiptu i Izraela

Dzisiaj w Kairze ma zostać otwarta ambasada izraelska. W obawie przed zamachem wokół budynku ustawiono posterunek policji, a na dachach okolicznych domów zajęli stanowiska strzelcy wyborowi. Ambasada egipska w Tel Awiwie rozpocznie działalność najprawdopodobniej w środę. Obaj ambasadorzy mają złożyć listy uwierzytelniające 26 lutego.

PAP

POGODA

Poznańskie Biuro Prognoz Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej przewiduje na dziś w Wielkopolsce: zachmurzenie duże z rozpogodzeniami.

Temperatura maksymalna od plus 1 do plus 3 stopni, minimalna od minus 1 do minus 3 stopni. Wiatr słaby, zmienny.

Wczoraj o godz. 18 zanotowano następujące temperatury: w Poznaniu plus 1 stopień, w Kaliszu, Koninie, Lesznie i Pile 0 stopni, ciśnienie 1014 hPa czyli 760,5 mm.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Roch Kowalski

Życiorysy członków najwyższych władz PZPR

Edward Gierek

Urodził się 6 stycznia 1913 roku w Porąbce, woj. katowickie, w rodzinie górniczej. Ukończył Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie. Inżynier — górnik. Po śmierci ojca, który zginął w wypadku w kopalni, wyemigrował w 1923 roku z matką do Francji, gdzie od 13 roku życia pracował jako górnik w kopalni. W czasie pobytu we Francji brał aktywny udział w działalności związków zawodowych (CGTU). W 1931 roku wstąpił w szeregi Francuskiej Partii Komunistycznej, uczestniczył w walkach klasowych francuskiego proletariatu, kierował akcjami strajkowymi, rozwijał działalność w Robotniczym Towarzystwie Kulturalno-Oświatowym. W 1934 roku za udział w strajku górników został aresztowany i wysiedlony z Francji do Polski. W 1937 roku powtórnie emigruje, tym razem do Belgii, gdzie znów pracuje jako górnik. Łącznie w kopalniach przepracował 17 lat. Na terenie Belgii prowadził żywą działalność polityczną w szeregach Komunistycznej Partii Belgii. W czasie okupacji, przebywał w Belgii, brał aktywny udział w ruchu oporu, walcząc z hitlerowskim okupantem.

Po wojnie uczestniczył w organizowaniu na terenie Belgii Związku Patriotów Polskich. Polskiej Partii Robotniczej i kierował działalnością Rady Narodowej w Belgii, której był przewodniczącym ponad dwa lata.

W 1948 roku po powrocie do Polski rozpoczął pracę w Komitecie Centralnym Polskiej Partii Robotniczej. W 1949 roku został wybrany sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Katowicach. Kończy zaocznie wyższe studia, otrzymując dyplom inżyniera górnictwa. W 1954 roku na II Zjeździe partii został wybrany członkiem KC PZPR i podjął pracę w Komitecie Centralnym jako kierownik Wydziału Przemysłu Ciężkiego. W 1956 roku wybrany został sekretarzem KC PZPR a następnie członkiem Biura Politycznego KC PZPR które to funkcje od 1957 roku łączył ze stanowiskiem I sekretarza Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Katowicach.

Wieloletnia praca w partii, wśród robotników, aktywna działalność polityczna, wielka troska o sprawy ludzi pracy zyskały E. Gierkowi autorytet, uznanie i sympatię narodu polskiego. 20 grudnia 1970 r. wybrany został I sekretarzem KC PZPR. Funkcję tę powierzył mu ponownie Komitet Centralny wyłoniony przez VI Zjazd, a następnie przez VII Zjazd PZPR.

Jest posłem na Sejm od 1952 roku, od 1976 roku — członkiem Rady Państwa.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski, Orderem Sztandaru Pracy I klasy, Orderem Lenina, Orderem Rewolucji Październikowej oraz innymi odznaczeniami.

Edward Babiuch

Urodził się 28 grudnia 1927 roku w rodzinie górniczej w Grabocinie koło Będzina. Ukończył studia ekonomiczne w Szkole Głównej Planowania i Statystyki oraz Centralną Szkołę Partyjną przy KC PZPR. Mając 14 lat rozpoczął pracę jako robotnik w kopalni „Kazimierz". Po wyzwoleniu uczył się w śląskich technicznych zakładach naukowych. Jednocześnie działał w szeregach organizacji młodzieżowych. W 1948 roku wstąpił do Polskiej Partii Robotniczej. Od 1949 roku pełnił odpowiedzialne funkcje w Zarządzie Wojewódzkim Związku Młodzieży Polskiej w Katowicach, a od 1950 roku w Zarządzie Głównym Związku Młodzieży Polskiej. Po ukończeniu 2-letniej szkoły partyjnej przy KC w 1955 roku przeszedł do pracy w Komitecie Centralnym Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Od 1959 roku przez okres kilku lat pracował jako sekretarz Warszawskiego Komitetu Wojewódzkiego PZPR. Nie przerywając pracy ukończył studia w Szkole Głównej Planowania i Statystyki, uzyskując tytuł magistra ekonomii.

W 1963 roku powrócił do pracy w Komitecie Centralnym PZPR, gdzie objął stanowisko zastępcy kierownika Wydziału Organizacyjnego i redaktora naczelnego „Życia Partii". Od 1965 roku pełnił funkcję kierownika Wydziału Organizacyjnego KC PZPR. Od IV Zjazdu partii jest członkiem Komitetu Centralnego PZPR. W grudniu 1970 roku na VII Plenum KC został wybrany członkiem Biura Politycznego i sekretarzem KC PZPR. Funkcje te powierzył mu ponownie Komitet Centralny wyłoniony przez VI Zjazd, a następnie przez VII Zjazd PZPR. Od czerwca 1971 roku jest członkiem Prezydium OK FJN. Poseł na Sejm od 1969 roku, od marca 1972 roku — członek Rady Państwa i przewodniczący Klubu Poselskiego PZPR. Od 1976 roku jest zastępcą przewodniczącego Rady Państwa.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy oraz Krzyżami Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i innymi odznaczeniami.

Zdzisław Grudzień

Urodził się 6 października 1924 roku w miejscowości Escaudain (północna Francja) w rodzinie górniczej, która w poszukiwaniu pracy wyemigrowała do Francji. Następnie wraz z rodziną powrócił na Śląsk. Z powodu bezrobocia powtórnie wyemigrował wraz z rodziną do Belgii, a następnie do Francji, gdzie jako górnik pracował w kopalniach węgla kamiennego. Rozwinął tam aktywną działalność w lewicowym ruchu robotniczym. W 1942 roku wstąpił do Francuskiej Partii Komunistycznej. W czasie wojny aktywnie uczestniczył w ruchu oporu na terenie Francji. Był jednym ze współorganizatorów ZMP „Grunwald" w okręgu północnym, a z chwilą powstania PPR na tym terenie — wstępuje w jej szeregi. W 1946 roku wraca do Polski. Skierowany przez partię do pracy w woj. wrocławskim pełni wiele funkcji w ZWM, a po zjednoczeniu organizacji młodzieżowych — w ZMP. Ukończył Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie, uzyskując tytuł magistra inżyniera.

Od 1957 roku pełni szereg odpowiedzialnych funkcji w PZPR. Był m. in. kierownikiem Wydziału Propagandy, a od 1960 roku sekretarzem KW PZPR w Katowicach. 28 grudnia 1970 roku na plenum KW PZPR w Katowicach wybrany został I sekretarzem KW; jest przewodniczącym WRN w Katowicach. Członek KC PZPR od 1964 roku. Komitet Centralny wyłoniony przez VI Zjazd PZPR wybiera go na zastępcę członka Biura Politycznego KC PZPR. Na VII Zjeździe partii w 1975 r. wybrany na członka Biura Politycznego KC PZPR. Poseł na Sejm od 1965 roku.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy oraz innymi wysokimi odznaczeniami państwowymi.

Henryk Jabłoński

Urodził się 27 grudnia 1909 roku w rodzinie robotniczej w Waliszewie k. Łowicza. Ukończył studia na Uniwersytecie Warszawskim. W 1934 roku uzyskał stopień doktora nauk historycznych. W 1931 roku wstąpił do PPS. W czasie wojny uczestniczył w kampanii wrześniowej, a następnie w szeregach Brygady Podhalańskiej walczył pod Narwikiem. Uczestniczył w Polskim Ruchu Oporu we Francji południowej. Po powrocie do kraju w 1945 roku został członkiem Krajowej Rady Narodowej, a później posłem do Sejmu Ustawodawczego. W latach 1946 — 1948 był przewodniczącym wojewódzkiego i Stołecznego Komitetu PPS, sekretarzem CKW PPS, a następnie wiceprzewodniczącym CKW PPS.

Przez wszystkie lata powojenne kontynuuje działalność naukową. Od 1950 r. jest profesorem zwyczajnym Uniwersytetu Warszawskiego. Jest członkiem Polskiej Akademii Nauk oraz Akademii Nauk ZSRR, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, członkiem-korespondentem Akademii Rumuńskiej Republiki Socjalistycznej, laureatem Nagrody Państwowej I i II stopnia oraz specjalnej Nagrody Państwowej. Uhonorowany został tytułem „Zasłużony Nauczyciel PRL". W latach 1947 — 1953 był podsekretarzem stanu w Ministerstwie Oświaty. W 1965 roku został powołany na stanowisko ministra szkolnictwa wyższego. W latach 1966 — 1972 był ministrem oświaty i szkolnictwa wyższego. W latach 1955 — 1965 pełnił obowiązki sekretarza naukowego Polskiej Akademii Nauk, a w latach 1966 — 1971 wiceprezesa PAN.

Od 28 marca 1972 roku został powołany na stanowisko przewodniczącego Rady Państwa. W kwietniu 1972 r. wszedł w skład Prezydium OK FJN, a od lutego 1976 roku jest przewodniczącym OK FJN. VII Plenum Komitetu Centralnego 20 grudnia 1970 roku wybrało go zastępcą członka Biura Politycznego KC PZPR. Wyłoniony przez VI Zjazd Komitet Centralny powołuje go na członka Biura Politycznego KC PZPR. Funkcję tę powierzył mu ponownie Komitet Centralny wyłoniony przez VII Zjazd. Poseł na Sejm wszystkich kadencji od 1947 roku.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej i Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski oraz Orderem Sztandaru Pracy I klasy, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Grunwaldu, Orderem Przyjaźni Narodów i innymi odznaczeniami.

Mieczysław Jagielski

Urodził się 12 stycznia 1924 roku w Kołomyi. Ukończył studia wyższe w Szkole Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie oraz Instytut Kształcenia Kadr Naukowych przy KC PZPR, jest profesorem nadzwyczajnym nauk ekonomicznych. W czasie okupacji prowadził gospodarstwo rolne rodziców we wsi Lekowo koło Ciechanowa i pracował jako robotnik rolny. W latach 1946—1949 pracował w Zarządzie Głównym Związku Samopomocy Chłopskiej w Warszawie, a od 1950 roku w Centralnym Zarządzie Państwowych Gospodarstw Rolnych.

W latach 1952 — 1957 pracował w Komitecie Centralnym PZPR w Wydziale Rolnym jako zastępca kierownika, a następnie kierownik. W 1957 roku powołany został na stanowisko wiceministra, a w 1959 roku ministra rolnictwa. W 1970 roku został powołany na stanowisko wiceprezesa Rady Ministrów. W latach 1971 — 1975 był przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i stałym przedstawicielem Polski w RWPG.

W 1945 roku wstąpił do Związku Walki Młodych, a w rok później do Polskiej Partii Robotniczej. W 1954 roku zostaje zastępcą członka KC PZPR, a w 1959 roku członkiem KC PZPR. Od 1964 roku — IV Zjazdu PZPR — jest zastępcą członka Biura Politycznego, a od 1971 roku — VI Zjazdu partii — jest członkiem Biura Politycznego KC PZPR. Jest posłem na Sejm.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy oraz innymi odznaczeniami.

Wojciech Jaruzelski

Urodził się 6 lipca 1923 roku w Kurowie, woj. lubelskie, w rodzinie inteligenckiej. Po wybuchu wojny we wrześniu 1939 roku znalazł się na terenie ZSRR, a w lipcu 1943 roku wstąpił do formowanej tam Armii Polskiej. Przeszedł jako oficer cały szlak bojowy I Armii WP. Uczestniczył w wyzwoleniu Warszawy, przełamaniu Wału Pomorskiego, w walkach nad Bałtykiem, Odrą i Łabą. W latach 1945 — 1947 brał udział w walkach z reakcyjnym podziemiem, o umacnianie władzy ludowej. W 1947 roku wstąpił do Polskiej Partii Robotniczej.

Ukończył Wyższą Szkołę Piechoty oraz Akademię Sztabu Generalnego im. gen. K. Świerczewskiego. W wojsku zajmował szereg odpowiedzialnych sztabowych i dowódczych stanowisk. W 1960 roku został powołany na stanowisko szefa GZP WP, a w 1962 roku — mianowany wiceministrem obrony narodowej. Od 1965 roku jako gen. broni jest szefem Sztabu Generalnego WP, a od 1968 r. ministrem obrony narodowej. W 1973 roku Rada Państwa mianowała go generałem armii. Wielokrotnie był członkiem instancji partyjnych na różnych szczeblach w wojsku. Na IV Zjeździe partii wybrany został członkiem Komitetu Centralnego PZPR. Na VII Plenum KC PZPR 20 grudnia 1970 roku wybrany został zastępcą członka Biura Politycznego KC PZPR. Wyłoniony przez VI Zjazd Komitet Centralny powołuje go na członka Biura Politycznego KC PZPR. Na VII Zjeździe PZPR ponownie został wybrany członkiem Biura Politycznego KC. Jest posłem na Sejm PRL od 1961 roku.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I klasy oraz innymi odznaczeniami państwowymi. Posiada liczne odznaczenia bojowe polskie i zagraniczne.

Stanisław Kania

Urodził się 3 marca 1927 roku we wsi Wrocanka, obecnie województwo krośnieńskie, jako syn małorolnego chłopa. Ukończył Wydział Ekonomii w Wyższej Szkole Nauk Społecznych przy KC PZPR. Od 1942 roku pracował w warsztacie kowalskim jako uczeń, a następnie jako wykwalifikowany robotnik. Po wyzwoleniu był jednym z organizatorów i przewodniczącym koła ZWM we Wrocance. W kwietniu 1945 roku wstąpił do PPR. Brał czynny udział w działalności organizacji partyjnych i młodzieżowych. Jest przewodniczącym Zarządu Gminnego ZWM, przewodniczącym ZP ZWM w Jaśle, kierownikiem Wydziału Młodzieży Wiej-

Dokończenie ze str. 3

Dokończenie ze str. 1

noty losu narodów europejskich i ich współodpowiedzialności za bezpieczeństwo całego kontynentu.

Pragniemy by zbliżające się spotkanie przedstawicieli państw — sygnatariuszy helsińskiego aktu końcowego w Madrycie stało się dobitnym tego potwierdzeniem.

Nie wolno dopuścić do zniweczenia tego wszystkiego, co zostało już osiągnięte. Narody i państwa nie mogą zrezygnować z wszechstronnego dobrodziejstwa procesu odprężenia. Tymczasem w powszechnym odczuciu narodu polskiego, podobnie jak innych narodów, wzmaga się zagrożenie dla pokoju będące wynikiem forsowanego przez kompleksy militarno-przemysłowe wyścigu zbrojeń, wyścigu, któremu towarzyszy pogarszanie atmosfery w stosunkach międzynarodowych, podkopywanie osiągniętego poziomu wzajemnego zaufania i współdziałania.

Zagrożenie to wynika przede wszystkim z podjętych w grudniu ubiegłego roku decyzji NATO o uruchomieniu produkcji i rozmieszczeniu w Europie zachodniej nowych rodzajów broni rakietowo-nuklearnych. Oznaczają one narzucanie Europie kolejnego etapu wyścigu zbrojeń, wzrost niebezpieczeństwa konfliktu nuklearnego na naszym kontynencie. Niosą groźbę dalszego zbliżenia się zachodnioniemieckiej Bundeswehry do broni rakietowo-nuklearnej.

W tym szczególnym momencie decydującym o dalszym rozwoju całej sytuacji międzynarodowej, bardziej niż kiedykolwiek konieczne jest współdziałanie wszystkich sił pokoju i realizmu, by uchronić dotychczasowy dorobek odprężenia, kontynuować je i uczynić nieodwracalnym.

Podzielamy w pełni stanowisko czołowego rzecznika polityki pokoju — sekretarza generalnego KC KPZR, towarzysza Leonida Breżniewa, co do możliwości zachowania i kontynuacji polityki odprężenia, jako dominującej w stosunkach międzynarodowych tendencji.

Wzywamy do zawrócenia z niebezpiecznej drogi eskalacji napięć do ścisłego przestrzegania zawartych układów i porozumień, do wstrzymania decyzji o nowych zbrojeniach, do kontynuacji dotychczasowych i podjęcia nowych rokowań nad redukcją arsenałów, do tworzenia atmosfery dialogu i wzajemnego zaufania.

Rezolucja VIII Zjazdu PZPR

Rozwój wydarzeń potwierdza fundamentalną tezę państw Układu Warszawskiego o konieczności umocnienia bezpieczeństwa i utrwalenia odprężenia politycznego przez odprężenie militarne. Traktując to jako zadanie najpilniejsze, **wzywamy do:**

- **ratyfikowania II radziecko-amerykańskiego układu o ograniczeniu ofensywnych zbrojeń strategicznych, którego zawarcie zostało powitane z zadowoleniem przez wszystkie narody oraz podjęcia zapowiedzianych rokowań nad III układem SALT; dialog i porozumienie między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi ma kluczowe znaczenie dla uchronienia ludzkości przed światowym konfliktem nuklearnym;**
- **wstrzymania decyzji NATO o wprowadzeniu do produkcji i rozmieszczeniu w Europie zachodniej nowych broni rakietowo-nuklearnych;**
- **podjęcia proponowanych przez ZSRR, popartych przez wszystkie państwa Układu Warszawskiego, rokowań w sprawie ograniczenia broni rakietowo-nuklearnych średniego zasięgu;**
- **przełamania impasu i osiągnięcia porozumienia w rozmowach wiedeńskich;**
- **ożywienia rokowań w Komitecie Rozbrojeniowym ONZ w Genewie.**

Znaczenie szczególne miałoby dziś jak najszybsze zwołanie konferencji w sprawie odprężenia militarnego i rozbrojenia w Europie. Porozumienie w tej sprawie mogłoby stać się zwrotem w sytuacji międzynarodowej. Stanowiłoby bodziec w kierunku posunięcia naprzód trwających rokowań, stworzyłoby sprzyjające przesłanki do rozwiązywania problemów rozbrojeniowych w Europie.

Zjazd gorąco popiera wyrażoną przez towarzysza Edwarda Gierka gotowość goszczenia tej konferencji w naszej bohaterskiej stolicy — mieście pokoju — Warszawie.

Uważamy za konieczne umacnianie materialnej infrastruktury odprężenia przez stały rozwój handlu, współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej, kooperacji przemysłowej. Opowiadamy się za kontynuacją normalizacji i rozwoju stosunków między państwami. Jesteśmy zwolennikami dalszego zbliżenia narodów europejskich poprzez rozwój kontaktów między nimi, poprzez wymianę kulturalną, sport i turystykę, czego wyrazem powinna być zbliżająca się Olimpiada w Moskwie.

Jesteśmy przekonani, że apel ten podejmą z pełnym poparciem partie komunistyczne i robotnicze, wszystkie siły postępu i pokoju w Europie. Liczymy, że spotka się on ze zrozumieniem i pozytywnym odzewem państw — uczestników ogólnoeuropejskiego procesu odprężenia.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza dążyć będzie niezłomnie do umocnienia ideowej jedności i współdziałania międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, do realizacji, podjętej przez ten ruch, historycznej misji uchronienia ludzkości przed nową wojną światową. Będziemy nadal czynić wszystko, podejmować wraz z innymi partiami nowe inicjatywy na rzecz realizacji przyjętego przez konferencję berlińską programu walki o pokój, bezpieczeństwo, współpracę i postęp społeczny w Europie.

Solidarni ze wszystkimi siłami socjalizmu, postępu i demokracji, ze wszystkimi narodami walczącymi o wolność i prawo do decydowania o swej drodze rozwoju, wnosić będziemy wkład do umocnienia całego antyimperialistycznego i antyhegemonistycznego frontu walki o najwyższy cel, jakim jest obrona i utrwalenie pokoju światowego.

Prawo ludzi i narodów do życia w pokoju jest prawem niezbywalnym i najwyższym!

VIII Zjazd PZPR

Warszawa, luty 1980 r.

„GŁOS WIELKOPOLSKI" — DZIENNIK ROBOTNICZEJ SPÓŁDZIELNI WYDAWNICZEJ „PRASA — KSIĄŻKA — RUCH"; POZNAŃ, UL. GRUNWALDZKA 19

Adres pocztowy: skrytka nr 1074 60-959 Poznań

Redaguje kolegium:
Wiesław Porzycki (red. naczelny), Marian Flejsierowicz, Kazimierz Marcinkowski (zastępcy red. naczelnego), Tadeusz Kaczmarek (sekretarz redakcji), Eugeniusz Cofta, Zbiluł Sęk.

Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW. Telefony: 600-41 łączy wszystkie działy. Dział łączności z czytelnikami 665-718. Sekretariat red. naczelnego 454-09. Zastępca red. naczelnego 665-718. Sekretarz redakcji 648-85. Dział informacji 665-939. Dział sportowy 648-45. Redakcja nocna 430-73, 453-31. **Biuro Ogłoszeń:** Grunwaldzka 19, 60-782 Poznań, tel. 665-916. Za treść i termin druku ogłoszeń redakcja nie odpowiada. **Druk:** PZG im. M. Kasprzaka Poznań.

Prenumerata: wpłaty przyjmują oddziały RSW „Prasa—Książka—Ruch" oraz urzędy pocztowe i doręczyciele do dnia 10 każdego miesiąca (z wyjątkiem grudnia) poprzedzającego okres prenumeraty; na miesiąc (26 zł), kwartał (78 zł), półrocze (156 zł).

Indeks nr 35028. T-18

Dokończenie ze str. 2

skiej ZW ZWM w Rzeszowie, a następnie wiceprzewodniczącym ZW ZMP w Rzeszowie. Równolegle piastuje szereg funkcji partyjnych, m. in. członka Egzekutywy Komitetu Powiatowego PPR w Jaśle, członka Egzekutywy KW PZPR w Rzeszowie. Po ukończeniu 2-letniej szkoły partyjnej przy KC PZPR w 1952 roku został powołany do pracy w ZG ZMP na stanowisko kierownika Wydziału Młodzieży Wiejskiej i członka Prezydium ZG ZMP.

W 1958 roku przechodzi do pracy w Warszawskim Komitecie Wojewódzkim PZPR obejmując stanowisko kierownika Wydziału Rolnego, a następnie sekretarza WKW. W 1968 roku został powołany do pracy w KC PZPR na stanowisko kierownika Wydziału Administracyjnego. Na IV Zjeździe partii został wybrany zastępcą członka KC PZPR, a na V Zjeździe — członkiem KC. Od kwietnia 1971 roku jest sekretarzem KC PZPR. Wyłoniony przez VI Zjazd Komitet Centralny powołuje go na zastępcę członka Biura Politycznego i sekretarza KC PZPR. Od 1975 roku — od VII Zjazdu partii, jest członkiem Biura Politycznego i sekretarzem KC PZPR. Poseł na Sejm od 1972 roku.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy, Krzyżami Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Alojzy Karkoszka

Urodził się 15 czerwca 1929 roku w Roczynach koło Andrychowa, województwo krakowskie. Ukończył wydział budownictwa lądowego na Politechnice Warszawskiej. Pracę zawodową podjął w 16 roku życia w Wytwórni Sprzętu Mechanicznego w Andrychowie, łącząc ją z nauką zawodu. W 1945 roku wstąpił do Związku Walki Młodych. W latach 1948—1951 był działaczem Związku Młodzieży Polskiej.

W latach 1951—1954 odbywał służbę wojskową, którą ukończył w stopniu oficerskim. Następnie podjął pracę w Fabryce Samochodów Osobowych na Żeraniu na stanowisku kierownika działu wynalazczości i racjonalizacji produkcji. Stąd, w 1954 roku przeszedł do pracy w Komitecie Warszawskim PZPR, gdzie pełnił kolejno funkcje instruktora, zastępcy kierownika, a następnie kierownika wydziału. W 1960 roku został wybrany sekretarzem Komitetu Warszawskiego PZPR, a w 1970 roku — I sekretarzem KW PZPR w Gdańsku.

W grudniu 1971 roku został mianowany ministrem budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, a w 1974 roku powołany w skład Prezydium Rządu w latach 1975—1976 był wiceprezesem Rady Ministrów. W 1964 roku został wybrany zastępcą członka Komitetu Centralnego PZPR, a w 1971 roku — członkiem KC PZPR. W 1976 roku został sekretarzem Komitetu Centralnego PZPR. Komitet Warszawski PZPR powołał go w grudniu 1976 roku na stanowisko I sekretarza KW. Od 1977 roku — przewodniczący stołecznej rady narodowej. Poseł na Sejm PRL.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz innymi odznaczeniami państwowymi.

Stanisław Kowalczyk

Urodził się 12 grudnia 1924 roku w Pabianicach w rodzinie robotniczej.

Absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, magister-inżynier metalurg. W czasie okupacji pracował jako robotnik w zakładach dziewiarskich w Pabianicach. Wywieziony przez okupanta na roboty przymusowe, ucieka i ukrywa się. Po wyzwoleniu podejmuje pracę w pabianickich zakładach chemicznych w charakterze laboranta. W maju 1945 roku zostaje powołany do służby w odrodzonym Wojsku Polskim. Po jej odbyciu powraca do tych samych zakładów, które kierują go do technikum chemicznego dla przodujących robotników w Gliwicach. W 1947 roku wstępuje do PPS; od zjednoczenia partii robotniczych jest członkiem PZPR.

W czerwcu 1950 roku przechodzi do pracy w aparacie partyjnym, gdzie sprawuje szereg odpowiedzialnych funkcji. Jest m. in. kierownikiem Wydziału Ekonomicznego, a następnie sekretarzem KW PZPR w Katowicach. Od maja 1968 roku jest w KC PZPR kierownikiem Wydziału Przemysłu Ciężkiego i Komunikacji, a później — Wydziału Ekonomicznego. Na IV Zjeździe partii zostaje wybrany zastępcą członka KC, a na V Zjeździe — członkiem KC. Wyłoniony przez VI Zjazd Komitet Centralny powołuje go na stanowisko sekretarza KC PZPR. IX Plenum KC w czerwcu 1973 roku wybrało go na zastępcę członka Biura Politycznego. W 1975 roku zostaje członkiem Biura Politycznego KC PZPR. W kwietniu 1973 roku powołany na stanowisko ministra spraw wewnętrznych. W 1974 roku mianowany generałem brygady, a w 1977 roku generałem dywizji Milicji Obywatelskiej. Jest posłem na Sejm od 1969 roku.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy oraz Krzyżami Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Władysław Kruczek

Urodził się 23 kwietnia 1910 roku w Rzeszowie, w rodzinie robotnika kolejowego. Od najmłodszych lat związany był z ruchem robotniczym i rewolucyjnym. Od 1929 r. był członkiem Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej, a następnie Komunistycznej Partii Polski. Za działalność w szeregach partii komunistycznej, głównie na Rzeszowszczyznie był kilkakrotnie więziony przez władze sanacyjne. W 1934 roku skazany został na 3,5 roku więzienia. W czasie II wojny światowej w latach 1939-1941 przebywał we Lwowie i działał w kierownictwie Międzynarodowej Organizacji Pomocy Rewolucjonistom (MOPR). Od 1941 roku uczestniczył w walkach z hitleryzmem w szeregach Armii Radzieckiej. Dostał się do niewoli niemieckiej, skąd zbiegł i przybył na Rzeszowszczyznę. Od 1942 roku działał w konspiracji, był jednym ze współorganizatorów Polskiej Partii Robotniczej na tym terenie. Aresztowany przez hitlerowców przebywał w obozach koncentracyjnych w Oświęcimiu, Oranienburgu, Sachsenhausen.

Po wyzwoleniu pracował na Ziemi Rzeszowskiej, jako instruktor Komitetu Wojewódzkiego PPR, a następnie jako II sekretarz Komitetu Miejskiego PPR, a po zjednoczeniu ruchu robotniczego — PZPR. Kończy studia w Szkole Partyjnej przy Komitecie Centralnym PZPR. W 1951 roku wybrany został sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu. W latach 1952-1956 był I sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Bydgoszczy, a od 1956 do 1971 roku — I sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Rzeszowie. Od 1954 roku jest członkiem Komitetu Centralnego PZPR a od listopada 1968 roku członkiem Biura Politycznego KC PZPR. Od stycznia 1971 roku pozostaje na stanowisku przewodniczącego Centralnej Rady Związków Zawodowych. W marcu 1972 roku Sejm powołał go na stanowisko zastępcy przewodniczącego Rady Państwa. Od szeregu kadencji jest posłem na Sejm.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy, Krzyżem Partyzanckim oraz innymi odznaczeniami.

Jerzy Łukaszewicz

Urodził się 24 września 1931 roku w Warszawie, w rodzinie inteligencji pracującej. Ukończył Wyższą Szkołę Nauk Społecznych na wydziale historyczno-socjologicznym. W czasie nauki w gimnazjum i liceum w Gliwicach wiąże się z ruchem młodzieżowym. Początkowo działa w OM TUR. Od 1948 roku przechodzi do ZMP, zajmując szereg odpowiedzialnych funkcji w Gliwicach, Katowicach, a następnie w Warszawie. W latach 1956—1957 pracuje jako ślusarz w Zakładach im. Nowotki w Warszawie. W okresie 1957 — 1960 pełni funkcję zastępcy kierownika Wydziału Organizacyjnego Zarządu Głównego ZMS. W 1960 roku zostaje I sekretarzem Zarządu Stołecznego tej organizacji.

Członek PZPR od 1951 roku do 1962 roku zostaje kierownikiem Wydziału Propagandy Komitetu Warszawskiego PZPR. W 1964 roku zostaje I sekretarzem Komitetu Dzielnicowego Warszawa — Wola, a następnie sekretarzem Komitetu Warszawskiego PZPR. Na IV Zjeździe PZPR wybrany zastępcą członka KC; na V Zjeździe zostaje członkiem Komitetu Centralnego. W 1971 roku wybrany na VI Zjeździe Komitet Centralny powołuje go na sekretarza KC PZPR. W 1975 roku, na VII Zjeździe partii wybrany został zastępcą członka Biura Politycznego i sekretarzem KC PZPR. Od stycznia 1972 roku jest członkiem Prezydium i Sekretariatu OK FJN. Poseł na Sejm od 1972 roku.

Odznaczony Orderem Sztandaru Pracy I klasy, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz innymi odznaczeniami.

Jan Szydlak

Urodził się 24 listopada 1925 roku w Siemianowicach na Śląsku, w rodzinie górniczej. Ukończył Szkołę Partyjną w Komitecie Centralnym PZPR. W okresie okupacji pracował w hutach: „Laura" i „Florian". Po wyzwoleniu wstąpił do Polskiej Partii Robotniczej i działał w Związku Walki Młodych m. in. jako przewodniczący Zarządu Miejskiego w Siemianowicach Śląskich i wiceprzewodniczący Zarządu Wojewódzkiego ZWM w Katowicach. W 1947 roku na Konferencji Wojewódzkiej PPR został wybrany członkiem KW PPR w Katowicach, a w 1948 roku po zjednoczeniu organizacji młodzieżowych został wiceprzewodniczącym Zarządu Wojewódzkiego ZMP w Kielcach, a następnie w Szczecinie.

W 1951 roku rozpoczął pracę jako kierownik Wydziału Propagandy KW PZPR w Katowicach, a w 1954 roku wybrany został sekretarzem ZG ZMP, którą to funkcję piastował do 1957 roku, kiedy powołany został na stanowisko sekretarza KW PZPR w Katowicach. W latach 1960—1968 był I sekretarzem KW PZPR w Poznaniu. Na III Zjeździe partii został wybrany zastępcą członka KC PZPR, a na IV Zjeździe partii członkiem KC PZPR. Na V Zjeździe partii w listopadzie 1968 roku został zastępcą członka Biura Politycznego i sekretarzem KC PZPR. W grudniu 1970 roku na VII Plenum KC powołany zostaje w skład Biura Politycznego KC PZPR. W czerwcu 1971 roku został wybrany przewodniczącym ZG TPPR oraz wszedł w skład Prezydium OK FJN. Wyłoniony przez VI Zjazd Komitet Centralny wybiera go ponownie członkiem Biura Politycznego i sekretarzem KC PZPR; obie te funkcje powierza mu również VII Zjazd PZPR w 1975 roku. W 1976 roku został powołany na stanowisko wiceprezesa Rady Ministrów. Poseł na Sejm od 1961 roku.

Odznaczony: Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderami: Sztandaru Pracy I i II klasy i Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Andrzej Werblan

Urodził się 30 października 1924 roku w Tarnopolu w rodzinie nauczycielskiej. W czasie II wojny światowej przebywał w Związku Radzieckim. W lipcu 1943 roku wstąpił do formującej się Armii Polskiej w ZSRR i przeszedł jej szlak bojowy w szeregach I Brygady Pancernej im. Bohaterów Westerplatte. Po demobilizacji w 1947 roku podjął studia na Uniwersytecie Warszawskim, rozwijając równocześnie działalność polityczną w OM TUR i PPS. W 1948 roku został członkiem Rady Naczelnej PPS i I sekretarzem WK PPS w Białymstoku. Po Kongresie Zjednoczeniowym pełnił funkcję sekretarza KW PZPR w Kielcach. Od 1952 roku kontynuował studia w Instytucie Nauk Społecznych przy KC PZPR i na Uniwersytecie Warszawskim, gdzie w 1954 roku otrzymał dyplom mgr historii. Stopień doktora nauk politycznych uzyskał na Uniwersytecie im Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W 1955 roku rozpoczął pracę w KC PZPR jako kierownik Wydziału Propagandy, a następnie Wydziału Nauki i Oświaty. Od 1948 roku jest zastępcą członka KC, a od lipca 1956 roku członkiem KC PZPR. W latach 1972 — 74 był redaktorem naczelnym miesięcznika „Nowe Drogi". Członek Prezydium ZG ZBoWiD; znany publicysta polityczny, autor szeregu studiów z dziedziny historii myśli politycznej. Jest profesorem nadzwyczajnym, dyrektorem Instytutu Podstawowych Problemów Marksizmu-Leninizmu przy KC PZPR. Wyłoniony przez VI Zjazd Komitet Centralny wybiera go na członka Sekretariatu KC PZPR. W 1974 roku wybrany został sekretarzem KC PZPR. Na VII Zjeździe PZPR ponownie został sekretarzem KC. Poseł na Sejm w latach 1952 — 1957, a następnie od 1961 roku do tej pory. Od lutego 1971 r. jest wicemarszałkiem Sejmu.

Odznaczony m. in. Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I klasy, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski i innymi odznaczeniami.

Tadeusz Wrzaszczyk

Urodził się 12 września 1932 roku w Stradomiu, w rodzinie robotniczej. Po ukończeniu Politechniki Warszawskiej i uzyskaniu dyplomu magistra inżyniera pracował w latach 1954—1956 jako konstruktor w Zakładach Radiowych T-1 w Warszawie. Od 1956 roku pracował w Fabryce Samochodów Osobowych w Warszawie jako technolog warsztatowy, zastępca, a następnie kierownik Wydziału Hali Armatur i szef produkcji FSO. W latach 1962—1965 był naczelnym inżynierem FSO. W 1965 roku został powołany na stanowisko dyrektora naczelnego Zjednoczenia Przemysłu Motoryzacyjnego, kierował całokształtem rozwoju i modernizacji przemysłu motoryzacyjnego, w tym uruchomieniem produkcji polskiego „Fiata". W latach 1960—1965 był wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników-Mechaników Polskich.

Przez kilka kadencji był członkiem Komitetu Warszawskiego PZPR. W grudniu 1970 roku powołany został przez Sejm na stanowisko ministra przemysłu maszynowego, a w 1975 roku na stanowisko wiceprezesa Rady Ministrów i przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów. Od VI Zjazdu partii jest członkiem Komitetu Centralnego PZPR; na VII Zjeździe w 1975 roku wybrany został zastępcą członka Biura Politycznego KC PZPR. Poseł na Sejm od 1976 roku.

Odznaczony Orderem Sztandaru Pracy II klasy oraz innymi odznaczeniami.

Kazimierz Barcikowski

Urodził się 22 marca 1927 roku w Zgiechowie, koło Mińska Mazowieckiego, w rodzinie chłopskiej. W 1946 roku ukończył szkołę średnią w Mińsku Mazowieckim; w tym samym roku wstąpił do Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici". W latach 1946 — 1950 ukończył studia rolnicze, uzyskując dyplom inżyniera-agronoma. W okresie studiów pełnił kierownicze funkcje w ZMP w Łodzi. W 1956 roku został sekretarzem ZG ZMP. W latach 1954 — 1956 pracował na stanowisku zastępcy redaktora naczelnego państwowego wydawnictwa „Iskry". W 1957 roku został wiceprzewodniczącym, a następnie przewodniczącym ZG Związku Młodzieży Wiejskiej.

Ukończył studia doktoranckie w Wyższej Szkole Nauk Społecznych przy KC PZPR. Jest doktorem ekonomii. W 1965 roku został zastępcą kierownika Wydziału Organizacyjnego KC PZPR i naczelnym redaktorem „Życia Partii". W 1964 roku na IV Zjeździe partii został wybrany zastępcą członka KC PZPR, a na V Zjeździe w 1968 roku został członkiem KC PZPR. Od listopada 1968 roku do stycznia 1971 roku był I sekretarzem KW PZPR w Poznaniu. Na VII Plenum KC w grudniu 1970 roku został wybrany sekretarzem KC PZPR i funkcję tę pełnił do lutego 1974 roku. W grudniu 1971 roku na VI Zjeździe partii został wybrany zastępcą członka Biura Politycznego, sekretarzem KC PZPR. Na VII Zjeździe PZPR ponownie został wybrany zastępcą członka Biura Politycznego KC. W latach 1974 — 1977 był ministrem rolnictwa i wchodził w skład Prezydium Rządu. Od 1977 r. jest I sekretarzem Komitetu Krakowskiego PZPR; przewodniczący Rady Narodowej m. Krakowa. Od 1965 r. jest posłem na Sejm.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy oraz innymi odznaczeniami.

Józef Pińkowski

Urodził się 17 kwietnia 1929 roku w Siedlcach w rodzinie robotniczej. Po wyzwoleniu kraju ukończył Liceum Handlowe, a następnie studiował w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Poznaniu, gdzie pracował jako asystent. W latach 1952 — 1956 pełnił służbę jako oficer w Wojsku Polskim. W latach 1956 — 1958 zajmował stanowiska: dyrektora departamentu w Ministerstwie Skupu, a następnie głównego inspektora Inspekcji Zbożowej w Ministerstwie Przemysłu Spożywczego i Skupu. W tym czasie kontynuował studia w SGPiS. W 1958 roku przeszedł do pracy w województwie warszawskim, gdzie był sekretarzem Rady Naukowo-Ekonomicznej, następnie zastępcą przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie, a od 1965 roku — przewodniczącym tego Prezydium. W październiku 1971 roku został powołany na stanowisko I zastępcy przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i funkcję tę pełnił do lutego 1974 roku.

W latach 1965 — 1971 — członek Egzekutywy Warszawskiego Komitetu Wojewódzkiego PZPR. Na VI Zjeździe partii wybrany został członkiem KC PZPR. Na XIII Plenum KC PZPR w lutym 1974 roku został wybrany sekretarzem KC PZPR. Na VII Zjeździe PZPR ponownie wybrany został sekretarzem KC. Jest posłem na Sejm.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy II klasy, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Tadeusz Pyka

Urodził się 17 maja 1930 roku w Piekarach Śląskich, w rodzinie robotniczej. Ukończył wyższe studia techniczne, uzyskując dyplom inżyniera hutnika, a następnie tytuł doktora habilitowanego i profesora nadzwyczajnego nauk ekonomicznych. Jest autorem szeregu prac naukowych z zakresu polityki inwestycyjnej i przemysłowej. W latach 1951—1955 pracował w Hucie im. Mariana Buczka w Sosnowcu jako robotnik, a następnie kierownik działu hutniczego. W 1955 roku został pracownikiem Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Katowicach.

W okresie długoletniej pracy w aparacie partyjnym był instruktorem, zastępcą kierownika i kierownikiem Wydziału Ekonomicznego KW PZPR. W latach 1964—1967 pełnił funkcję I sekretarza Komitetu Miejskiego PZPR w Bytomiu. Od 1967 do 1974 roku był sekretarzem ekonomicznym, a następnie II sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Katowicach.

W marcu 1974 roku został powołany na stanowisko I zastępcy przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów. Od 1975 roku pełni funkcję wiceprezesa Rady Ministrów. Był wybrany posłem na Sejm VI i VII kadencji. Na VI i VII Zjeździe został wybrany członkiem Komitetu Centralnego PZPR. Odznaczony m. in. Orderem Sztandaru Pracy II klasy, Oficerskim i Kawalerskim Krzyżami Orderu Odrodzenia Polski.

Emil Wojtaszek

Urodzony 27 sierpnia 1927 roku w Krakowie, w rodzinie robotniczej. Ukończył studia na wydziale ekonomicznym Wyższej Szkoły Nauk Społecznych. W 1929 roku jego rodzice wyemigrowali do Francji, gdzie od 1941 roku pracował w kopalni węgla. Uczestnik polskiego ruchu oporu we Francji. W 1944 roku aresztowany przez hitlerowców i wywieziony do obozu koncentracyjnego. Po wyzwoleniu uczestniczył w polskim ruchu młodzieżowym we Francji.

Po powrocie w 1950 roku do kraju był między innymi członkiem ZG ZMP, przedstawicielem ZMP w Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej w Budapeszcie, a od 1953 roku pracował w ZG ZMP. Następnie — od 1958 roku członek Sekretariatu Światowej Rady Pokoju. Od 1965 roku pracował jako sekretarz w Ogólnopolskim Komitecie Pokoju, a następnie został zastępcą kierownika Wydziału Zagranicznego KC PZPR. Był wiceministrem spraw zagranicznych. Od 1972 roku — ambasador PRL we Francji. Od marca 1976 roku zajmował stanowisko ministra administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska. W grudniu 1976 roku, na posiedzeniu Sejmu PRL, powołany został na ministra spraw zagranicznych. Na VII Zjeździe PZPR wybrany zastępcą członka KC, a na V Plenum KC PZPR, w grudniu 1976 roku — powołany w skład członków Komitetu Centralnego.

Odznaczony Orderem Sztandaru Pracy I klasy, krzyżami Komandorskim, Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zdzisław Żandarowski

Urodził się 23 sierpnia 1929 roku w Warszawie, w rodzinie robotniczej. Podczas okupacji i w pierwszych latach powojennych przebywał w Końskich w województwie kieleckim, gdzie rozpoczął działalność polityczną w szeregach ZWM. W 1948 roku wstępuje do Polskiej Partii Robotniczej. W 1952 roku kończy studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Łódzkiego, a w 1954 roku uzyskuje stopień magistra po studiach na Wydziale Filozoficznym UW.

Od 1954 roku pełnił funkcję I sekretarza Komitetu Uczelnianego PZPR w Uniwersytecie Warszawskim. W grudniu 1956 roku przechodzi do pracy w Komitecie Warszawskim PZPR obejmując stanowisko zastępcy kierownika Wydziału Propagandy, następnie kierownika tego wydziału, później kierownika Wydziału Nauki i Oświaty. W latach 1960—1969 pełnił funkcję sekretarza Komitetu Warszawskiego PZPR. W styczniu 1969 roku obejmuje stanowisko zastępcy kierownika Wydziału Organizacyjnego KC PZPR i redaktora naczelnego „Życia Partii". Po VII Plenum KC PZPR w grudniu 1970 roku zostaje kierownikiem tego wydziału, którą to funkcję pełni do 1977 roku. Na V Zjeździe partii zostaje wybrany członkiem KC PZPR. VI Zjazd powołuje go ponownie w skład członków Komitetu Centralnego. W marcu 1972 roku, na IV Plenum KC PZPR zostaje wybrany członkiem Sekretariatu KC PZPR. Na VII Zjeździe PZPR zostaje wybrany sekretarzem KC PZPR. Jest posłem na Sejm.

Odznaczony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz innymi odznaczeniami.

Jerzy Waszczuk

Urodził się 21 kwietnia 1937 roku w Warszawie, w rodzinie robotniczej. Posiada wyższe wykształcenie humanistyczne — jest magistrem nauk politycznych. Działalność społeczną rozpoczął w czasie nauki w szkole średniej, w szeregach Związku Młodzieży Polskiej, a następnie w okresie studiów na Uniwersytecie Warszawskim, będąc m. in. członkiem Zarządu Uczelnianego ZMP.

W latach 1960—1968 pracował w Komitecie Dzielnicowym PZPR Warszawa — Śródmieście, pełniąc m. in. funkcję sekretarza propagandy Komitetu Dzielnicowego. W 1968 roku przeszedł do pracy w Komitecie Centralnym partii. Pracuje najpierw w Biurze Prasy KC, a następnie — w Kancelarii Sekretariatu Komitetu Centralnego, gdzie od 1974 roku jest kierownikiem. VII Zjazd partii wybrał go członkiem Komitetu Centralnego. W marcu 1976 roku wybrany został posłem na Sejm VII kadencji z Okręgu Wyborczego nr 18 w Jeleniej Górze. Jest wiceprzewodniczącym sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych.

Odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski i innymi odznaczeniami.

Andrzej Żabiński

Urodził się 28 maja 1938 roku w Katowicach, w znanej na Śląsku z działalności rewolucyjnej rodzinie robotniczej. Studiował w Wyższej Szkole Nauk Społecznych w Warszawie i na Uniwersytecie Warszawskim. Jest magistrem nauk politycznych. Członek PZPR od 1956 roku. W latach 1957—1960 pracował na stanowisku kierownika Oddziału Gospodarki Materiałowej Kopalni Węgla Kamiennego „Wieczorek" w Katowicach. W latach 1960—1962 zajmował kolejno stanowiska: instruktora, starszego instruktora i zastępcy kierownika wydziału w Komitecie Wojewódzkim PZPR w Katowicach. W 1962 roku przechodzi do działalności w ruchu młodzieżowym; w latach 1962—1963 jest przewodniczącym ZW ZMW, a w okresie od 1963 do 1967 roku — przewodniczącym ZW ZMS w Katowicach. W latach 1967—1971 pełni funkcję przewodniczącego Zarządu Głównego Związku Młodzieży Socjalistycznej.

Od 1971 roku pracował w Komitecie Centralnym PZPR, gdzie zajmował stanowisko zastępcy kierownika Wydziału Organizacyjnego. 10 marca 1973 roku wybrany został I sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Opolu, którą to funkcję pełni dotychczas. V Zjazd PZPR wybrał go zastępcą członka KC PZPR. VI Zjazd powołuje go w skład członków Komitetu Centralnego partii. Również na VII Zjeździe PZPR wybrany został członkiem KC PZPR. Poseł na Sejm PRL. Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu.

Odznaczony Orderem Sztandaru Pracy II klasy i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zdzisław Kurowski

Urodził się 14 kwietnia 1937 roku w Jańcu, województwo ciechanowskie, w rodzinie robotnika rolnego. Działalność społeczną rozpoczął w szkole średniej, najpierw w harcerstwie, a następnie w ZMP.

Posiada wykształcenie wyższe z zakresu ekonomiki rolnictwa. Ukończył SGGW. Pełnił kolejno następujące funkcje: kierownika wydziału, wiceprzewodniczącego i przewodniczącego Zarządu Wojewódzkiego Związku Młodzieży Wiejskiej woj. warszawskiego. Od 1966 do 1971 roku był przewodniczącym ZG ZMW. W latach 1964—1966 był członkiem Egzekutywy Wojewódzkiego Komitetu Warszawskiego PZPR.

Na V Zjeździe PZPR wybrany został na zastępcę członka KC PZPR, a na VI Zjeździe PZPR — na członka Komitetu Centralnego PZPR. Od stycznia 1972 roku pełnił funkcję I sekretarza Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Białymstoku, był przewodniczącym WRN w Białymstoku. W latach 1975 — 1977 pełnił funkcję przewodniczącego Rady Głównej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej. W 1977 roku przechodzi do pracy w Komitecie Centralnym PZPR obejmując stanowisko kierownika Wydziału Przemysłu Lekkiego Handlu i Spożycia KC PZPR. Na VII Zjeździe PZPR wybrany został członkiem Sekretariatu KC. Poseł na Sejm od 1969 roku.

Odznaczony Orderem Sztandaru Pracy II klasy, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz innymi odznaczeniami.

Zbigniew Zieliński

Urodził się 12 maja 1926 roku w Żychlinie, województwo płockie, w rodzinie robotniczej. Podczas okupacji pracował jako ślusarz-mechanik. W latach 1945 — 1948 zatrudniony był w spółdzielni pracy w Warszawie, a następnie przy technicznej obsłudze rolnictwa w Kutnie. W 1948 roku wstąpił do Polskiej Partii Robotniczej. W 1949 roku podejmuje pracę w aparacie ZMP jako instruktor i kierownik Wydziału Propagandy Zarządu Powiatowego ZMP w Kutnie, zastępca kierownika, a następnie kierownik Wydziału Propagandy Zarządu Wojewódzkiego ZMP w Łodzi. W okresie od 1952 do 1953 roku studiuje w Centralnej Szkole Partyjnej przy KC PZPR. W latach 1953 — 1959 jest zastępcą kierownika, a następnie kierownikiem Wydziału Propagandy WKW PZPR. Od 1956 do 1962 roku studiuje w Wyższej Szkole Nauk Społecznych.

W latach 1962 — 1965 pełni funkcję I sekretarza Komitetu Powiatowego PZPR w Grodzisku Mazowieckim. W okresie od 1965 do 1967 roku jest zastępcą przewodniczącego Prezydium WRN w Warszawie. W okresie 1967 — 1971 pełni stanowisko sekretarza ekonomicznego a następnie sekretarza organizacyjnego WKW PZPR. W latach 1971 — 1973 pełni funkcję przewodniczącego Prezydium WRN w Warszawie. W październiku 1973 roku zostaje wybrany I sekretarzem KW PZPR w Łodzi. Od maja 1975 roku pracuje w Komitecie Centralnym PZPR jako kierownik Wydziału Ekonomicznego, a następnie kierownik Wydziału Przemysłu Ciężkiego, Transportu i Budownictwa KC. Na VII Zjeździe partii został wybrany członkiem KC PZPR. W 1977 roku został członkiem Sekretariatu KC PZPR. Poseł na Sejm PRL.

Odznaczony Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz innymi odznaczeniami.

PAP

LUTY	Konstancji Symeona
18 Poniedziałek	Słońce: 7.05—17.09

TEATRY

POZNAŃ

WIELKI (Sala Kameralna) — g. 18 Recital Bożeny Kinasz-Mikołajczak (sopran). Akompaniuje Wojciech Borkowski (fortepian).

SCENA INICJATYW (ul. Masztalarska 8a) — g. 18, 20 „Snieg".

ÓSMEGO DNIA — g. 20 „Ach, jakże godnie żyliśmy".

KINA

CHODZIEŻ Noteć: „Racja stanu" (fr.).

GNIEZNO Lech: „Cztery noce marzeń" (fr.), Polonia: „Wielki sen" (ang.).

JAROCIN: „Król Cyganów" (amer.), „Na wielkiej rzece" (czechosłowacki).

KALISZ Kosmos: „Afera Concorde" (wł.); Stylowe: „Rój" (amer.), „Nie ujdzie ci to płazem" (fr.), „Samotny detektyw McQ" (amer.).

KĘPNO: „Prorok, złoto i Siedmiogrodzianie" (rum.)

KŁODAWA: „Ucieczka gangstera" (amer.).

KONIN Górnik: „Rój" (amer.).

KOŚCIAN: „Racja stanu" (fr.)

KROTOSZYN: „Próba ognia i wody" (pol.).

KRZYŻ: „Imperium namiętności" (jap.), „12 prac Asterixa" (fr.).

LESZNO: „Zemsta różowej pantery" (ang.).

NOWY TOMYŚL: „Intryga rodzinna" (amer.).

OPALENICA: „Panny z Wilka"

PIŁA Iskra: „Droga daleka przed nami..." (pol.).

PLESZEW: „Czas przeszły" (fr.).

PNIEWY: „Mistrz kierownicy ucieka" (amer.).

ŚREM Słonko: „Przygody Picassa" (szwedz.).

SZAMOTUŁY: „Wciąż o miłości" (fr.).

TUREK: „Lalka" (pol.), „Ostatni wiosenny śnieg" (wł.), „Przygody Picassa" (szwedz.).

WRONKI: „Sabina Wulff" (NRD).

WSCHOWA: „Matka Joanna od Aniołów" (pol.)

ZŁOTÓW: „Hotel klasy lux" (pol.), „Ucieczka gangstera" (amerykański).

RADIO

PROGRAM I: 6 Sygnały dnia; 9.05 Cztery pory roku; 10.25 Niezapomniane stronice: „Opowiadania" M. Dąbrowskiej; 10.35 Cztery pory roku; 12.25 Przegląd wydarzeń olimpijskich; 12.35 Mozaika polskich melodii; 13.01 Goście naszych estrad; 13.20 Polski jazz lat 70-tych; 13.40 Kącik melomana; 14 Studio „Gama"; 14.25 Studio „Gama" c.d.; 16.05 Korespondencja z zagranicy; 15.10 Studio „Gama" c.d.; 16 Tu Jedynka; 17.30 Radiokurier — aud. inf. SM; 18 Tu Jedynka c.d.; 18.25 Nie tylko dla kierowców; 18.30 Przy muzyce o Olimpiadzie; 20 Wiadomości i inf. dla kierowców; 20.05 Śladem naszych interwencji; 20.10 c.d. Przy muzyce o Olimpiadzie; 20.33 Koncert życzeń; 21.20 Przeboje trzech pokoleń; 22.23 Magazyn Kulturalny Pr. I; 23 Wita Was Polska — mag. słowno-muzyczny.

Wiadomości: 0.01, 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 19, 21, 22.

PROGRAM II: 7.35 Koncert poranny; 8.35 Dialogi i zbliżenia; 9.30 My 80 — aud. SM; 9.40 Tu Radio Moskwa; 10 Czytamy klasyków — S. Goszczyński; 10.30 Gra Hubbarda — Chuck Magnione; 10.40 Pani Jola: 11 Recital organisty K. Gołębiowskiego; 11.35 Postęp, dom, nowoczesność — porady praktyczne dla kobiet; 11.45 Muzyka spod strzechy; 12.05 Fragmenty suity „Pan Twardowski" — L. Różyckiego; 12.25 F. Mendelssohn-Bartholdy: IV Symf. A-dur op. 90 „Włoska"; 13 Dobre, ale mało; 13.10 L. Różycki — fragm. op. „Casanova"; 13.36 Ze wsi i o wsi: 13.51 G. Bacewicz — Konc. na altówkę i orkiestrę; 14.10 Wiecej, lepiej, nowocześniej; 14.25 Muzyka Haydna; 15.20 Popołudnie dziewcząt i chłopców; 16 Nowości radiowego studia; 16.10 Muzyka polska ubiegłego stulecia; 16.40 „Rośliśmy razem z Nią" — Z. Bieńkowski; 17 Blaski i cienie muzyki jazz-rock; 17.20 Notatnik kulturalny; 17.30 „Poniedziałki z Fanny" — fragm. pow.; 18 Polacy laureatami międzynarodowych konkursów muzycznych; 18.25 Plebiscyt Studia „Gama"; 18.40 Zwykli i niezwykli; 19 Van Cliburn gra V Koncert fortepianowy Es-dur op. 75 Beethovena; 20 Redakcyjne forum; 20.20 Kontrapunkty — tygodnik o muzyce XX wieku; 21.40 Muzyka Haendla; 22 Jak zostać żurnalistą radiowym; 23 Tajemnice prozy — o książce J. Kadena-Bandrowskiego „Generał Barcz"; 23.35 Co słychać w świecie; 23.40 Muzyka.

Wiadomości: 4.30, 6.30, 7.30, 8.30, 11.30, 18.30, 21.30, 23.30.

PROGRAM III: 8.05 Za kierownicą; 8.40 Co kto lubi; 9 „Cicha śmierć" — 16 odc.; 9.10 Zespół Swing Session; 9.30 Nasz rok 80; 9.45 Utwory kameralne Haydna; 10.35 Kierrnasz płyt wytwórni Panton; 11 3×M — magazyn; 11.30 Powracający temat: Cherokee; 12.05 W tonacji Trójki; 13 Powtórka z rozrywki; 13.50 „Człowiek Everestu" — 15 odc.; 14 W cieniu klasyków wiedeńskich; 15.05 Piosenki S. Wenglorza; 15.20 W kręgu jazzu; 15.40 Piosenki wspomnienia; 16 Rep. — Każdy chce mieć; 16.20 Muzyka branie; 16.45 Nasz rok 80; 17.05 Muzyczna poczta UKF; 17.40 Odkurzone przeboje; 18.10 Polityka dla wszystkich; 18.25 Czas relaksu; 19 Pow. w wyd. dźw. — T. Breza: „Uczta Baltazara"; 19.35 Opera tygodnia — H. Purcell: „Tymon Ateńczyk"; 19.50 „Cicha śmierć" — 17 odc.; 20 60 minut na godzinę; 21 Najrzadsze nagrania Levitzky'ego i miniatury Heifetza z 1950 r.; 22.08 Gwiazda siedmiu wieczorów — M. Laforet; 22.15 Trzy kwadranse jazzu; 23 Wiersze poetów robotników; 23.05 Między dniem a snem.

Wiadomości: 6.15, 7, 8, 10.30, 12, 15, 17, 19.30, 22, 0.50.

PROGRAM IV: 6.45 Radioexpress; 8.10 R-TV Szkoła Średnia dla Pracujących — Język polski; „Chimera" i „Życie"; 8.26 Słynni wioloczeliści — P. Casals; 8.35 Zawody przyszłości — Inżynier-medyk; 8.50 Graj kapelo; 9 Dla kl. II (jęz. polski): „Neonowa biała sowa" — słuch.; 9.25 F. Kalbrenner: Wielki Kwintet op. 81 (stereo); 10 Dla kl. V (jęz. polski); Wiersze z uśmiechem"; 10.30 Estrada przyjaźni; 11 Dla szkół średnich (wych. obywat.): „Pasożytnictwo społeczne"; 11.30 P. Mascagni: Wstęp i akt I opery „Przyjaciel Fritz" (stereo); 12.05 Czas dobrych gospodarzy; 12.25 Giełda płyt (stereo); 13 Jęz. francuski; 13.20 Dla kl. II (jęz. polski): „Neonowa biała sowa" — słuch.; 13.50 Tu Studio Stereo; 14 Technikum rolnicze; 14.15 Tu Studio Stereo; 14.45 Skrzypce — polski instrument ludowy; 15.05 „W Jeziorach"; 15.40 Książki, do których wracamy: „Granica" — fragm. powieści Z. Nałkowskiej; 16.05 Przed pierwszym dzwonkiem — aud. dla nauczycieli; 16.25 Jęz. niemiecki; 16.40 Z taśmoteki spikera; 16.50 Radioexpress; 17 Felieton sportowy; 17.05 Z taśmoteki spikera; 17.15 Aud. oświatowa; 17.30 „Wspomina Jerzy Młodziejowski"; 17.40 Aud. młodzieżowa; 17.55 Muzyczne propozycje Pozn. Koncertu Życzeń; 18.25 Kalejdoskop nauki — „Świat sztucznych tworzyw"; 19 Ekonomja na co dzień; 19.15 Jez. rosyjski; 19.30 Jam session (stereo); 20.15 Odtworzenie koncertu z sali Filharmonii Narodowej w Warszawie z dnia 8. II. 1980 r. z udz. G. Ohlssona (stereo); 22.15 Nauka i świat współczesny — Reklama i jej różne oblicza; 22.35 R-TV Szkoła Średnia dla Pracujących — Jęz. polski: „Gramatyka romantyzmu"; 22.50 Co jest grane? — konkurs dla radiosłuchaczy.

Wiadomości: 6.40, 12, 15, 16, 22.55.

PROGRAM ROZGŁOŚNI PR W KOSZALINIE (dla woj. pilskiego)

6.30 Studio Bałtyk; 12.05 Kalejdoskop ukraiński; 16.40 Przegląd aktualności Wybrzeża; 16.54 Muzyczny relaks; 17 Śpiści i zespoły — koncert stereof.; 17.30 „Star ty" — magazyn młodzieżowy.

TELEWIZJA

PROGRAM 1

12.45 — TTR — RTSS — Fizyka (sem. IV): „Kwanty energii";
13.25 — TTR — RTSS — Wskazówki metodyczne (sem. IV): „Trudności i sukcesy";
15.30 — NURT — Nauczanie początkowe, kl. III — Jęz. polski: „Wzbogacanie języka dziecka", cz. II. Wykł.: doc. dr hab. Barbara Barnicka;
16.00 — Obiektyw;
16.20 — Dziennik (kol.);
16.30 — „Zwierzyniec" — w programie m. in. o akcji Kalendarza przyjaciół w karmieniu ptaków (kol.);
16.55 — Dzień dobry, w kręgu rodziny (kol.);
17.25 — „Polonez Ogińskiego" — radz. film fab.
19.00 — Dobranoc (kol.);
19.30 — Dziennik telewizyjny (kol.);
20.15 — Teatr Telewizji — August Strindberg: „Panna Julia" (kol.);
22.25 — Wiadomości olimpijskie Lake Placid-80;
22.25 — „Horyzont" — „Pognobowcy" — ukazanie ruchów profaszystowskich w RFN (kol.);
22.40 — Dziennik (kol.).

PROGRAM 2

15.05 — Nowoczesność w domu i zagrodzie (powt., kol.);
15.35 — Język niemiecki — Kurs podstawowy, l. 17;
16.05 — Poradnia młodzieżowych organizatorów sportu (kol.);
16.30 — Echa stadionów — Echa sportowej niedzieli (kol.);
17.00 — „Ocalić od zapomnienia" — „Wrócone życiu" (kol.);
17.55 — „Port nad Chao Phya, czyli żegluga do Tajlandii — program morski;
18.00 — „Wszystko już było" — „Przeboje 79" (kol.);
19.10 — Teleskop;
19.30 — Dziennik telewizyjny (kol.);
KOSMOS, w tym:
20.50 — „Harmonia sfer niebieskich" — o muzyce wszechświata z astronomem dr. Piotrem Lasotą;
21.05 — „Dlaczego lubimy słuchać muzyki" — o leczniczych walorach dźwięku dyskutują lekarze: dr Maciej Kieryl i dr Jan Gala oraz kompozytor prof. Tadeusz Natanson;
21.35 — „Aaunga z wyspy Bak" — film muzyczny;
22.15 — 24 godziny;
22.25 — „Docent H" — fantastyczny film fab.;
22.45 — „Muzykowizja" — o komputeryzacji muzyki z inż. Jedrzejem Milczarskim;
23.35 — „Melodie dla odważnych" — o muzyce, która dodaje odwagi i o bardzo odważnych dziewczętach;

Konińskie

Biała rzeka jeszcze zbyt mała

Minione lata były dla konińskiego przemysłu mleczarskiego tłuste. Gruntownie zmodernizowano i rozbudowano urządzenia mleczarni w Koninie. W Kole oddano wytwórnię „mlekomiksu" paszy zastępującej mleko. Przed rokiem w tym samym mieście otwarto w mleczarni dział wytwarzający tak zwaną galanterię mleczarską. W Turku trwa budowa dużego zakładu, w którym produkować się będzie m. in. sery miękkie. 11 bm. również w Turku, zaczęto wytwarzać mleko w proszku o kilku smakach typu „instant". W sumie konińskie, które stało się też producentem białka teksturowanego, liczy się bardzo w skali kraju w przemyśle mleczarskim.

W województwie skupuje się rocznie ponad 200 milionów litrów mleka. To wiele, ale przydałoby się znacznie więcej. Niestety, hodowla krów rozwija się dość wolno. M. in. dlatego, że bardziej opłacalny jest chów bydła opasowego. Poza tym wiele gospodarstw — także uspołecznionych — osiąga niezadowalającą mleczność krów. Nie zawsze duże fermy mają wystarczające zaplecze paszowe. Tu i ówdzie kiepsko jest z zootechniką. Bywa, że do hodowli nie bardzo nadają się nowo wybudowane fermy. Następny kłopot to brak małych urządzeń technicznych — na przykład schładzarek, choć w warsztatach województwa wytwarza się te urządzenia również dla ościennych regionów.

Największym w województwie producentem mleka w proszku jest mleczarnia konińska. W minionym roku zadania planowe przekroczyła o 10,8 procenta wytwarzając 3 021 ton mleka w proszku. Znacznie więcej niż planowano — wyprodukowano mleka dostarczanego na rynek w paczkach (najbardziej poszukiwane).

W tym samym okresie konińska mleczarnia przerobiła ponad 51 milionów litrów mleka skupionego z 14 okolicznych gmin. 93 procent dostarczyli rolnicy indywidualni. Chociaż wielu „dostawców" to hodowcy jednej „krasuli" w ostatnich latach poprawiła się jakość mleka. (Do produkcji mleka w proszku potrzebny jest surowiec najlepszy, klasy „A"). Poprawa jakości to rezultat m. in. rozbudowy i unowocześniania punktów skupu. W okolicy Konina jest 7 wyposażonych w urządzenia chłodnicze („oziębiane" amoniakiem), o pozostałe wyposażono w schładzarki SM-1200. To właśnie w konińskiej spółdzielni opracowano model schładzarki dla rolników indywidualnych.

Wszystko to sprawia, iż sklepy w Koninie na ogół są lepiej niż poprzednio zaopatrzone w wyroby mleczne. W minionym roku produkcja rynkowa konińskiej mleczarni osiągnęła wartość 305 mln złotych, znacznie przekraczając plan. Ponad połowa z tego trafiła do sklepów w Koninie i jego okolicy. M. in. do „Zosi" (sklepu pod patronatem mleczarni) i innych 4 placówek ze stoiskami patronackimi. Niestety nie zawsze jest w nich wystarczający wybór towarów mlecznych. Jak informuje dyrektor mleczarni w Koninie — Jan Skalski może ona dostarczać znacznie więcej niż obecnie twarogów, napojów mlecznych i mleka. Handel jest jednak zbyt ostrożny w zamówieniach i już po południu półki świecą pustkami.

W najbliższych latach ma się zwiększyć skup mleka. Zmusza to do dalszej rozbudowy mleczarni. Obecnie buduje się kotłownię — przy ostatnich „podrygach" wyeksploatowanej jej poprzedniczki. Przewiduje się natomiast, że w najbliższych latach powstaną m. in.: linia ciągłej produkcji serków homogenizowanych, większa linia butelkowania oraz proszkowania mleka typu „F", taka sama jak zbudowana w Koninie przed 5 laty.

Już teraz rozmiary produkcji i jej efektywność ograniczają opakowania i magazyny. Często gotowe produkty marnują się, gdyż brak opakowań z folii, kartonów, a nawet butelek. Wojewódzka Spółdzielnia Budownictwa Wiejskiego stawia magazyn. Miał być oddany we wrześniu 1979 roku. Niestety do lutego wykonano 60 procent robót. A więc daleko jeszcze do oddania tego obiektu.

Zwiększa się zapotrzebowanie na mleko i jego przetwory. Zmiany, które w ostatnich latach nastąpiły w przemyśle mleczarskim umożliwiają pełniejsze zaspokojenie tych potrzeb. Konieczne jest jednak usunięcie różnych, nieraz drobnych mankamentów źle wpływających na rozmiary i jakość produkcji, trafiającej do sklepów.

WOJCIECH PLUTOWSKI

Sprawdzanie spisów wyborców

Od wczoraj w lokalach komisji obwodowych wyborcy sprawdzają czy ich nazwiska zostały umieszczone na listach uprawnionych do głosowania 23 marca tego roku w wyborach do Sejmu i wojewódzkich rad narodowych.

Na zdjęciu: sprawdzanie spisów w Obwodowej Komisji Wyborczej nr 5 w Poznaniu (mającej siedzibę w pomieszczeniach Poznańskiego Zjednoczenia Budownictwa przy ul. Ogrodowej).

Fot. — R. Królak

Składy komisji wyborczych

WOJEWÓDZKIEJ W LESZNIE

PRZEWODNICZĄCY — Maciej Synoradzki — prezes Sądu Wojewódzkiego w Lesznie;

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO — Franciszek Chudziński — nauczyciel Zespołu Szkół Rolniczych w Lesznie;

SEKRETARZ — Zbigniew Gryczka — zastępca prezesa Wojewódzkiej Spółdzielni Mleczarskiej w Lesznie;

CZŁONKOWIE: Andrzej Dutkowiak — brakarz w Jarocińskiej Fabryce Mebli, Stanisław Hoffman — ślusarz w „Metalplaście" w Lesznie, Henryk Kaliszewski — dyrektor Biura Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lesznie, Marta Krajewska — wizytator w Urzędzie Miejskim w Lesznie, Bogusław Neimann — zastępca kierownika Wydziału Organizacyjnego KW PZPR w Lesznie, Władysław Ochmański — działacz społeczny z Leszna, Tadeusz Rosik — rolnik indywidualny w Miejskiej Górce, Zygmunt Zygmaniak — mistrz w „Metalchemie" w Kościanie.

OKRĘGOWEJ NR 37 W LESZNIE

PRZEWODNICZĄCY — Jerzy Kaczmarek — dyrektor Przedsiębiorstwa Budownictwa Rolniczego w Lesznie;

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO — Krzysztof Nerling — kierownik Wydziału Społeczno-Politycznego Wojewódzkiego Komitetu ZSL w Lesznie;

SEKRETARZ — Marian Kucharski — zastępca dyrektora Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Handlu Wewnętrznego w Lesznie;

CZŁONKOWIE: Mieczysław Adamczak — elektryk w warsztacie rzemieślniczym w Krobi, Stefan Burzyński — monter w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w Gostyniu, Tadeusz Chmieliński — mechanik w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Górze, Alojzy Pawłowski — pracownik w Zielonogórskiej Fabryce Mebli, Zakład Wschowa, Janina Pieprzyk — pakowaczka w Zakładzie Przemysłu Odzieżowego w Rawiczu, Tadeusz Pogorelo — działacz społeczny, Czesław Senftleben — kierownik produkcji w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Barchlinie, Marian Skotarek — kierownik Wydziału Organizacyjnego KW PZPR w Lesznie, Zbigniew Szturo — rolnik indywidualny w Wilkowicach.

35 lat poznańskiego oddziału PAP

35 lat temu, 18 lutego 1945 roku, poznańska placówka Polskiej Agencji Prasowej — wówczas mającej w swej nazwie jeszcze dopisek „Polpress" — wydała pierwszą kartkę agencyjnych informacji prasowych z Poznania. Założycielem oddziału — działającego do dzisiaj w tych samych lokalach przy ul. Lampego 10 — był redaktor Andrzej Stanisławski, skierowany do stolicy Wielkopolski z centrali PAP, mieszczącej się wówczas jeszcze w Lublinie. W ciągu kilku dni pracowało już w tej placówce kilkanaście osób, a jednym z pierwszych dziennikarzy, który podjął w niej pracę był zmarły niedawno red. Edmund Olachowski.

Od pierwszych dni istnienia oddziału agencji w Poznaniu także „Głos Wielkopolski" korzysta z jej dziennikarskich doniesień. W dniu 8 maja 1945 oddział odniósł swoisty sukces. To właśnie z poznańskiego PAP poszła w Polskę wiadomość o kapitulacji hitlerowskich Niemiec, wyłapana z nasłuchu radiowego, a przekazana do Łodzi (tam już była centrala) za pośrednictwem radzieckiej Komendantury Wojennej z ul. Chełmońskiego.

Dzisiaj poznańska placówka Polskiej Agencji Prasowej wysyła miesięcznie do centrali w Warszawie około 100 rozmaitych informacji i artykułów dotyczących Poznańskiego.

Trudno byłoby wyliczyć precyzyjnie ile w ciągu 35 lat poznański oddział PAP nadał informacji i artykułów. Ale w dniu jubileuszu wypada życzyć stałego ich doskonalenia, a pracownikom — dalszych i jeszcze większych sukcesów w pracy dziennikarskiej oraz życiu osobistym. (E. C.)

„Koziołki"

LOSOWANIE I
12, 23, 31, 36, 48
LOSOWANIE II
2, 9, 22, 37, 42
Końcówka band. 38252

3 × 10

6, 2, 7

„Duży Lotek"

LOSOWANIE I
2, 10, 13, 18, 20, 39 (16)
LOSOWANIE II
17, 22, 31, 34, 39, 46
Końcówka band. 2545

Na działkach wakacje nie tylko dla seniorów

W Wojewódzkim Zarządzie Pracowniczych Ogródków Działkowych w Kaliszu już myśli się o letnich wczasach na działkach, lepszym wykorzystaniu ogrodów i o uzyskaniu nowych.

Obecnie działki w Kaliskiem zajmują powierzchnię około 450 hektarów. W tym roku zwiększy się ona o 45 ha, a za sześć lat o 700 ha.

Na niektórych, z 74 ogrodów znajdujących się w województwie, corocznie urządza się wczasy dla emerytów i rencistów oraz dla dzieci. Partnerem WZ POD w Kaliszu jest w tej dziedzinie kaliski zarząd Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej. W ubiegłym roku przeznaczył on na ten cel około 200 000 złotych.

Także w tym roku w ogrodach będą wypoczywać seniorzy. Działki można jednak jeszcze lepiej wykorzystać niż dotychczas: wolne place i dobrze wyposażone świetlice świetnie nadają się dla akcji nieobozowego lata. Zarząd POD chętnie udostępni swoje tereny młodzieży. Pragnie więc nawiązać bliższą współpracę z Kuratorium Oświaty i Wychowania, komendami hufców ZHP i z ogniwami TPD. (ewi)

Pilskie

Biblioteka po remoncie, ale...

Minęło kilka miesięcy od zamknięcia — z powodu zalania wodą — Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Pile. Dzisiaj wznawia ona wypożyczanie książek.

Dzięki kapitalnemu remontowi (przede wszystkim wymianie dachu i częściowej przebudowie pomieszczeń) powinna lepiej niż dotychczas spełniać swoje zadanie. Z tą myślą zreorganizowano pracę wypożyczalni — wolny będzie dostęp do regałów z 35 000 książek, co dotychczas było niemożliwe. Dalszych ponad 80 000 tomów znajduje się — jak zapewnia dyrektor, Kazimierz Makarowicz — w magazynie. W obiekcie przy ul. Buczka znalazły się także pomieszczenia dla personelu WBP. Mimo to jej potrzeby lokalowe nadal są duże.

Czytelnia po zalaniu, przeniesiona została tymczasowo do klubu NOT (przy ul. 14 Lutego) i nadal z tej gościny korzysta. Najtrudniejsze są warunki w magazynie. Przeniesiony on został do pomieszczeń Młodzieżowego Domu Kultury. Książki wprawdzie znalazły dach, ale ograniczyło to działalność tej placówki kulturalno-wychowawczej. Jest administracyjna decyzja nakazująca WBP usunięcie magazynu z MDK, ale nie wiadomo gdzie się on ma podziać.

Propozycja, by przenieść go do pomieszczeń po byłej kotłowni przy ul. Okólnej jest chybiona, choćby dlatego, że obiekt wymaga kosztownej adaptacji; znajdują się tam również różnego rodzaju instalacje, których awaria mogłaby okazać się zgubna dla tysięcy książek.

Konieczna jest też rozbudowa sieci filii WBP w Pile. Zamknięte bowiem zostały dwa lokale — przy ulicach Poznańskiej i Bydgoskiej, gdyż warunki pracy były tam anormalne. Utworzono natomiast przy ul. Ludowej jedną maleńką bibliotekę. Przydałoby się ich więcej. Nie ma bowiem wypożyczalni, m. in. spore osiedle Matwiejewa oraz nowo budowane Górne. A wizja nowej biblioteki wojewódzkiej wciąż się oddala.

(wis)

„GŁOS WIELKOPOLSKI" przedstawiciele w województwach
KALISZ: Zofia Pacewicka, ul. Kazimierzowska 4, tel. 736-89
KONIN: Wojciech Płutowski, pl. PZPR 1, tel. 266-67
LESZNO: Tomasz Tabaczyk, ul. Sułkowskiego 32, tel. 78-05
PIŁA: Władysław Wrzask, ul. Okrzei 7a tel. 43-56

STĘSZEWSKIE ZAKŁADY MEBLARSKIE

„STEMEB" w Stęszewie

INFORMUJĄ, że

PUNKTY SPRZEDAŻY i AKTYWIZACJI USŁUG MEBLOWYCH

z ulicy Garbary 56 i Targów Miejskich w Poznaniu

ZOSTAŁY PRZENIESIONE

na OSIEDLE BOLESŁAWA CHROBREGO blok 2 m. 66 w Poznaniu.

URUCHOMIENIE PUNKTU NASTĄPI

19 lutego 1980 roku o godzinie 10.

W PUNKCIE BĘDZIE PROWADZONA.

aktywizacja i sprzedaż usług z zakresu: **mebli mieszkalnych, łazienkowych, kuchennych i boazerii.**

ZAMÓWIENIA NA USŁUGI PRZYJMOWANE SĄ PONADTO W NASZYCH ZAKŁADACH:

- **w Stęszewie** — zakresie: **mebli mieszkalnych, łazienkowych, kuchennych, boazerii i stolarki budowlanej,**
- **w Nowym Mieście** — w zakresie: **mebli kuchennych, stolarki budowlanej,**
- **w Nowym Tomyślu** — w zakresie: **mebli kuchennych, boazerii, podłóg.**

UWAGA:

Posiadamy do upłynnienia: **okna skrzynkowe** o wymiarach: 90 × 190 cm.

395-K2

Pomidory Barao 3 m. wysokie oraz Climbling najwcześniejsze niskie. Niespotykanie wysoka wydajność. **Nasiona 20 zł** porcja **wysyła za pobraniem pocztowym.** Stanisław Polak, Stary Węgliniec, 59-940 Węgliniec. 134p

Kredens orzech, w dobrym stanie sprzedam. Hetmańska 108 m. 11. 21302g

Aparaturę stereofoniczną Hi Fi firmy „Dual" 100 W nową sprzedam, tel. 637-05. 21286g

Dzika 2, stan dobry, sprzedam. Bucher, Przysieka Stara I 22, 64-040 Bojanowo Stare woj. leszczyńskie. 143p

Półkotapczan, biurko, suknię ślubną sprzedam, tel. 675-893. 18132g

Nowy piec c.o. 10 m³ sprzedam. **Krupa,** Grodzisk, Krzywa 1. 18161g

Motocykle Ural, Jawa 500, Junak i inne sprzedam. Piotr Andrzejewski, Goraj 1, 64-720 Lubasz. 18179g

Taksometr sprzedam. Ul. Nałęczowska 16 18199g

Sprzedam 4 segmenty „Kowalskich", tel. 202-648, po godz. 17. 18220g

Piec gazowy pokojowy import, 2 butle propan 11 kg sprzedam, tel. 791-425. 18164g

Sprzedam Fiata 126p, rocznik 1976. Osiedle Czecha 37 m. 6, tel. 776-205. 18054g

Sprzedam części Zastawy 750 Kornosz. Opalenica, ul Kolonia 18149g

Samochody

Stara 25 sprzedam. Kaźmierz Wlkp. Świerczewskiego 5 po godz. 16. 18532g

Sprzedam samochód Wartburg 353 rocznik 1978 Kaczmarek, ul. Obornicka 43 m. 30 po godz. 16 18531g

Zamienię Wartburga 353 na Nysę Tovos lub sprzedam. Oferty „Prasa" Grunwaldzka 19 dla 18469g.

POLMO

PP POLMOZBYT POZNAŃ

ZAPRASZA DO KORZYSTANIA

z **USŁUG MOTORYZACYJNYCH** w nowo uruchomionej

PLACÓWCE USŁUGOWO - HANDLOWEJ w Pniewach, przy ulicy Poznańskiej 57.

STACJA ŚWIADCZY

USŁUGI MOTORYZACYJNE w pełnym zakresie z wyjątkiem: **prac blacharsko - lakierniczych**

PRZY SAMOCHODACH:

FIAT 125p, FIAT 126p, ŻUK, NYSA, TARPAN.

ZAPRASZAMY DO KORZYSTANIA Z NASZYCH USŁUG.

508-K1

Lokale

Kupię własnościowe M-3 lub zamienię własnościowe M-2 na M-3 Oferty „Prasa" Grunwaldzka 19 dla 20869g.

Bydgoszcz — mieszkanie M-2, 30 m² komfortowe zamienię na równorzędne Poznaniu. Oferty „Prasa" Grunwaldzka 19 dla 21353g.

Pracująca i studiująca zaocznie poszukuje pokoju niekrępującego z wymogami sanitarno - higienicznymi (do chwili uzyskania mieszkania rotacyjnego) u ludzi kulturalnych. Wynajęcie pokoju zaraz. Mile widziane z telefonem i nieumeblowane. Oferty „Prasa" Grunwaldzka 19 dla 17786g

Nieruchomości

Gdynia — sprzedam dom piętrowy dwurodzinny, z telefonem. Starosielec, Pomorska 14c m. 9, 80-333 Gdańsk. 144p

Zguby

10 lutego zaginął mały czarny piesek. Wiadomość wynagrodzę. Botaniczna 26 tel. 458-41. 21443g

Pisma zgubione na terenie Kliniki Ortopedii dnia 15 lutego proszę zwrócić za wynagrodzeniem na adres: Andrzej Wajgt, ul. Krasińskiego 10 m. 2, 60-830 Poznań, tel. 445-60. 21496g

Matrymonialne

Samotni — oferty w Biurze Matrymonialnym — „Swatka" 90-434 Łódź, Piotrkowska 133 259-K2

Rozwiedziona nie z własnej winy 33-letnia wzrostu średniego pracująca, domatorka posiadająca skromne mieszkanie pozna pana uczciwego do lat 45 zdecydowanego na małżeństwo. Oferty „Prasa", Grunwaldzka 19 dla 17682g

Panna 57-letnia, wzrost 1,64 m, przystojna z mieszkaniem pozna pana do lat 65. Cel matrymonialny. Zdjęcia mile widziane. Oferty „Prasa", Grunwaldzka 19 dla 18280g.

Rozwiedziony 56-letni, bez nałogów, pracujący pozna samotną panią z mieszkaniem, rozwiedzioną lub wdowę, może być z dzieckiem. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa", Grunwaldzka 19 dla 18339.

Praca

Potrzebna gosposia do trzech osób Henryka Branicka 05-210 Ząbki, Al Wojska Polskiego 17, tel 19-60-71 do 75 w 112, mieszkanie zapewnione 410-K2

Ucznia, pomocnika, montera w zawodzie elektrycznym oraz pomocnika do galwanizacji przyjmę, Poznań, ul. Wołyńska 32 po godz. 16. 20941g

Przyjmę malarzy. Poznań, ul. Rybaki 8 m. 57 godz. 16—18 20737g

Autoryzowany warsztat Forda poszukuje pracownika i ucznia, tel. 202-334 po godz. 18. 21282g

Dziewczęta do lekkich prac zatrudnię, wynagrodzenie akordowe Poznań Brzozowa 19 21313g

Kupno

Monety, banknoty stare kupię Oferty „Prasa" Grunwaldzka 19 dla 20984g.

Garaż kupię lub wynajmę w okolicach ul. Jugosłowiańskiej, tel. 67-97-97. 21256g

Kupię metalowe kolejki zabawki firmy Marklin. Warszawa 22 48-55 105-K2

Sprzedaż

Kożuszek włoski — kurtka, zielony, rozmiar 38 oraz kalkulator tanio sprzedam. Grottgera 13 m. 8. 20847g

Sprzedam spacerówkę niemiecka z budką. Poznań Chłapowskiego 30 m. 26. 20977g

Kamery Admira 16 mm i Quarc 8 mm sprzedam. Lodowa 19 D m. 10. 21344g

Sadzonki pomidorów i ogórków szklarniowych od mian krajowych i holenderskich sprzedaję. Sprzedam także piec c.o. 40 m². Zdzisław Berthold Śmigiel ul. Mickiewicza 26, tel. 209. 123p

Nowy telewizor „Jowisz" sprzedam, tel. 49-50-72 po godz. 18 21366g

Ławę, witrynę, kanapotapczan sprzedam, tel. 613-00. 21343g

Sprzedam ciągnik Zetor Super 50 w dobrym stanie. Józef Klim, 88-420 Fogowo woj. bydgoskie. 125p

---

Dnia 14 lutego 1980 roku zmarł

EUGENIUSZ DYBEK

długoletni członek Cechu Rzemiosł Budowlanych w Poznaniu.

Pogrzeb odbył się w sobotę dnia 16 lutego 1980 roku.

Cześć Jego pamięci!

Rodzinie Zmarłego wyrazy szczerego współczucia składają:

Zarząd, członkowie i pracownicy Cechu Rzemiosł Budowlanych w Poznaniu.

367-K3

Z żalem zawiadamiamy, że dnia 11 lutego 1980 roku zmarł

EDWARD KRAWICZ

Pogrzeb odbył się 16 lutego na cmentarzu sołackim.

Wszystkim uczestniczącym w Jego ostatniej drodze serdecznie dziękujemy

córka i syn

21386g

Dnia 15 lutego 1980 roku odeszła od nas niespodziewanie nasza najdroższa i pełna poświęcenia matka, teściowa, babcia i prababcia, przeżywszy lat 66

LEOKADIA NOWICKA

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 19 bm. o godz. 11 na cmentarzu górczyńskim.

W głębokim bólu pozostają

dzieci z rodzinami

21508g

---

† Dnia 15 lutego 1980 roku zmarł po krótkich cierpieniach opatrzony Sakramentami św. przeżywszy lat 61 nasz najdroższy mąż, ojciec, brat, szwagier i wujek

JÓZEF RATAJCZAK

dyplomowany drogista

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek 18 bm. o godz. 15 z kościoła parafialnego w Pyzdrach.

W głębokim żalu pogrążona

żona z dziećmi i rodziną

21505g

---

† Dnia 15 lutego 1980 roku zakończyła swoje pracowite, pełne dobroci i poświęcenia życie, opatrzona Sakramentami św. nasza ukochana ciocia, siostra, przeżywszy lat 90, śp.

BRONISŁAWA MAJCHRZAK

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 19 bm. o godz. 15 na cmentarzu w Naramowicach.

W smutku pogrążona

RODZINA

Autobus odjedzie o godz. 14 z ul. Bułgarskiej 110. 21509g

---

† Dnia 16 lutego 1980 roku zmarł po długich cierpieniach nasz ukochany, brat, wujek, dziadek, przeżywszy lat 70 opatrzony Sakramentami św.

FRANCISZEK RAKOWSKI

Pogrzeb odbędzie się w środę 20 bm. o godz. 10.10 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona

RODZINA

21501g

Dnia 15 lutego 1980 roku zmarł nagle mój najdroższy mąż, nasz ukochany ojciec, teść i dziadek

WOJCIECH BOBROWSKI

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 19 bm. o godz. 14.30 na cmentarzu junikowskim.

W żalu pogrążona

RODZINA

ul. Langiewicza 21 m. 3. 21491g

Dnia 15 lutego 1980 roku, odszedł od nas po ciężkich cierpieniach nasz najdroższy mąż, ojciec, teść i dziadek, przeżywszy lat 58

PIOTR KOŁODZIEJCZYK

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek 18 bm. o godz. 14 na cmentarzu w Dopiewie.

Strapiona

RODZINA

Dopiewo, ul. Powstańców 3. 21510g

---

† Dnia 16 lutego 1980 roku zakończył swoje pracowite i uczciwe życie, opatrzony Sakramentami św. nasz kochany ojciec, teść, dziadek, pradziadek, brat, szwagier i wujek, przeżywszy 76 lat, śp.

PIOTR MALIŃSKI

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 19 bm. o godz. 16 na cmentarzu w Kostrzynie Wlkp.

W głębokim smutku pogrążona

RODZINA

21504g

---

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że 16 lutego 1980 roku zmarł po długich i ciężkich cierpieniach nasz kochany brat, szwagier i wujek przeżywszy lat 55

FELIKS JĘDRZEJCZAK

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 19 bm. o godz. 14.30 w Uzarzewie.

RODZINA

Swarzędz, Wiłkońskich 25. 2450?g

---

† Dnia 15 lutego 1980 roku zmarł nagle namaszczony Olejami św. w 54 roku życia nasz najukochańszy mąż, najdroższy brat, szwagier i wujek, śp.

ZENON SKORUPKA

geodeta

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 19 bm. o godz. 11.15 z kaplicy cmentarnej w Lesznie.

W głębokim żalu i smutku pogrążona

żona z rodziną

21516g

---

†Z głębokim żalem zawiadamiamy, że 13 lutego 1980 roku zmarła po krótkich cierpieniach opatrzona Sakramentami św. moja najukochańsza ciocia i nasza kochana siostra

STEFANIA KUCHOWICZ

z domu Mittelstaedt

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 19 bm: o godz. 10.10 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążone

Hanna z mężem i rodzina

21494g

---

† Dnia 16 lutego 1980 roku zmarł w 90 roku życia, opatrzony Sakramentami św., nasz najdroższy ojciec, kochany brat, dziadek, pradziadek, stryj, teść i szwagier, śp.

WŁADYSŁAW BRZEZIŃSKI

emeryt DOKP w Poznaniu.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek 21 lutego br. o godz. 11.30 na cmentarzu górczyńskim.

Msza św. pogrzebowa odprawiona zostanie w dniu pogrzebu o godz. 10, w kościele parafialnym p.w. Chrystusa Króla, przy ul. Ostatniej.

W głębokim smutku pogrążona

RODZINA

Poznań, ul. Stęszewska 32.

---

† Dnia 15 lutego 1980 roku odszedł od nas po długich i ciężkich cierpieniach namaszczony Olejami św. mój kochany mąż, ojciec, teść i dziadziuś, przeżywszy lat 57 śp.

JAN KONIECZNY

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 19 bm. o godz. 13.30 na cmentarzu przy ul. Poznańskiej w Swarzędzu.

W głębokim smutku pogrążona

żona z rodziną

Swarzędz, ul. Okrężna 12 dawniej Kilińskiego. 21503g

---

† Dnia 16 lutego 1980 roku zakończył swój pracowity i pełen poświęcenia żywot mój ukochany mąż, drogi ojciec, dziadzio i pradziadzio, przeżywszy lat 78, śp.

MICHAŁ IWAŃSKI

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 19 bm. o godz. 14.30 przy kościele parafialnym św. Marcina w Swarzędzu.

W głębokim smutku pogrążona

żona z rodziną

Swarzędz ul. Warszawska 7. 21493g

---

† Dnia 16 lutego 1980 roku, po krótkich cierpieniach, zasnął w Bogu mój najdroższy mąż, nasz kochany tatuś, brat, teść i dziadek, przeżywszy 67 lat, śp.

MIECZYSŁAW SKRZYPIŃSKI

były długoletni pracownik skarbowości, żołnierz AK, członek ZBoWiD.

Msza św. żałobna odbędzie się dnia 19 lutego br., o godz. 13, w kościele św. Ducha w Śremie, po czym pogrzeb na cmentarzu parafialnym.

W smutku pogrążona

żona z dziećmi i rodziną

Prosimy o nieskładanie kondolencji. 21500g

Ś. † p.

z Dobrowolskich

JANINA WEBEROWA

opatrzona Sakramentami św. zakończyła swe życie dnia 15 lutego 1980 roku przeżywszy lat 91 nasza kochana ciocia i drogi przyjaciel naszego domu,

o czym z żalem zawiadamiają

Rodzina i Siostry Miłosierdzia Zgromadzenia św. Wincentego a Paulo

Uroczystości pogrzebowe rozpoczną się we wtorek 19 lutego o godz. 10 wyprowadzeniem zwłok z domu żałoby w Zdunach k. Krotoszyna, ul. Mickiewicza 19/21. 21497g

---

pracownicy poszukiwani

WOJSKOWE ZAKŁADY MOTORYZACYJNE NR 5 w Poznaniu, ulica Wawrzyniaka 43 — przyjmą do pracy **w Ośrodku Wczasowo - Kolonijnym w Słupi** koło Stęszewa na okres 28 maj — 18 wrzesień 1980 r.:

- **KUCHMISTRZÓW — KUCHARKI**
- **POKOJOWE**
- **RATOWNIKA**
- **PRACOWNIKA KULTURALNO - OŚWIATOWEGO**

Warunki pracy i płacy do omówienia w Dziale Osobowym i Szkolenia Zawodowego pod wyżej wymienionym adresem, tel. 404-71 w. 19.

479-K1

komunikat

Wielkopolskie Zakłady Gazownictwa i Górnictwa Nafty i Gazu zawiadamiają mieszkańców **Łazarza** że w związku z pracami na sieci gazowej nastąpi

PRZERWA W DOSTAWIE GAZU w dniu 18/19. 2. 80., od godz. 22 do 5.

Uprasza się odbiorców o wygaszenie w tym czasie płomyków w piecach kąpielowych oraz wyłączenie wszystkich odbiorników gazu.

568-K1

ZAKŁAD ENERGETYCZNY POZNAŃ zawiadamia PT Odbiorców energii elektrycznej posiadających obiekty szklarniowe, że ze względu na konieczność racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej zabrania się doświetlania roślin w godzinach między 16—22.

Ewentualne doświetlanie technologiczne roślin może mieć miejsce jedynie w godzinach między 22—6.

Niezastosowanie się do powyższych ustaleń będzie narażało PT Odbiorców na sankcje — do wstrzymania dostawy energii włącznie.

562-K1

---

† Dnia 15 lutego 1980 roku zmarła śp.

HELENA CZECHOWSKA

z domu Nowicka

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 19 bm. o godz. 13 na cmentarzu Wrocław — Osobowice.

W smutku pogrążeni

mąż, córka, wnuki i prawnuki

Wrocław ul. Ptasia 30 m. 1

Luboń ul. Buczka 24. 21499g

---

† Dnia 15 lutego 1980 roku zakończyła swoje pracowite życie opatrzona Sakramentami św. przeżywszy lat 78 nasza kochana matka, teściowa, babcia i prababcia, śp.

MARIA DROBNIK

z domu Żmuda

mistrz fryzjerski

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 19 bm. o godz. 15 w Obornikach Wlkp.

W głębokim smutku pogrążeni

synowie z rodzinami

21509g

---

† Dnia 16 lutego 1980 roku zmarła moja najukochańsza żona, najdroższa jedyna matenka i babcia przeżywszy lat 80

MARCJANNA JASKÓLSKA

z domu Wojtkowiak

Pogrzeb odbędzie się w środę 20 bm. o godz. 9.30 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążeni

mąż, córka i wnuki

ul. Różana 12 m. 2. 21492g

SPORT

Polska wyprawa zdobyła zimą Mount Everest

Dokończenie ze str. 1

wej wyprawy na Mount Everest, a przede wszystkim dzięki ich hartowi, uporowi, sprawności i woli zwycięstwa. I sekretarz podkreślił również, że sukces ten przyczyni się do rozsławienia dobrego imienia Polski w świecie.

Wczoraj Leszek Cichy, 29-letni inżynier geodeta z Warszawy i Krzysztof Wielicki 30-letni inżynier elektronik z Wrocławia — uczestnicy polskiej wyprawy everestowskiej kierowanej przez Andrzeja Zawadę — stanęli (jako pierwsi w historii podboju Himalajów) na najwyższym szczycie świata — Mount Everest (8848) w okresie himalajskiej zimy. Polska wyprawa narodowa, która podjęła najambitniejszy himalajski cel — zakończyła się pełnym sukcesem.

Polacy opuścili Przełęcz Południową (8000 m) przed świtem i ruszyli granią szczytową Everestu — początkowo w kierunku tzw. Wierzchołka Południowego, a następnie do miejsca, gdzie stoi punkt triangulacyjny ustawiony na wierzchołku Everestu jeszcze przez wyprawę chińską sprzed pięciu laty. Szczyt osiągnęli o godz. 14.40 czasu lokalnego.

Pogoda była zła, śnieg niezwiązany co utrudniało wspinaczkę, wiał silny wiatr. Ze szczytu zespół zdobywców przekazał: „Gdyby nie chodziło o Everest — to byśmy nie poszli". Obaj wspinacze korzystali z aparatów tlenowych, posługując się rezerwowymi butlami złożonymi na grani szczytowej przez poprzednie zespoły, które działały powyżej Przełęczy Południowej przed kilkoma dniami.

Atak szczytowy był asekurowany przez 4-osobowy zespół, znajdujący się na Przełęczy Południowej. Byli to Maciej Pawlikowski z Zakopanego, Krzysztof Cielecki z Warszawy oraz 2 Szerpów. (PAP)

G. Rabsztyn pobiła rekord świata

Podczas rozgrywanych w Zabrzu halowych mistrzostw Polski w lekkiej atletyce Grażyna Rabsztyn ustanowiła rekord świata w biegu na 60 m prł. wynikiem 7,84. Poprzedni rekord był gorszy o 0,02 sek. (PAP)

J. Łuszczek szósty

Dokończenie ze str. 1

Placid — 67 medali, a tam właśnie swój stan posiadania zaokrąglili do 70.

Stała się rzecz w dziejach narciarstwa niebywała — o złotym medalu rozstrzygnęła 1/100 sekundy. Wassberg wyprzedził rozpaczliwym finiszem olbrzyma fińskiego Mietę zaledwie o 3 cm. Szwed miał szczęście, że wylosował numer startowy za Finem. Gdyby mieli numery odwrotne, złoty medal miałby na pewno Mieto. A więc pierwszy wniosek. Przy dzisiejszym bardzo wyrównanym poziomie zaczyna odgrywać wielką rolę losowanie.

Zaraz po biegu, Polak Józef Łuszczek, udzielił długiego wywiadu reporterowi Polskiego Radia i pozdrowił rodzinę, Krupówki, Giewont, Tatry i Warszawę. Łuszczek mówił tak, jakby był zupełnie nie zmęczony, a tymczasem jego rywale słaniali się na nogach ze zmęczenia i nie mogli z siebie wydobyć słowa. Rywale „wypruli" z siebie absolutnie wszystko, a znakomicie wytrenowany Łuszczek wykorzystał swoje siły może w 80 procentach. I tu dochodzimy do sprawy zasadniczej. Łuszczka nadal nie nauczono walki na pełnych obrotach, do ostatnich sił. Tego też trzeba nauczyć, a łatwe to nie jest. Bez tej umiejętności trudno jednak zwyciężać.

JAZDA SZYBKA NA LODZIE

Złoty medal w wyścigu łyżwiarskim na 1000 m zdobyła **Natalia Petrusowa (ZSRR), srebrny — Leah Mueller-Poulos (USA), a brązowy — Sylvia Albrecht (NRD). Erwina Ryś-Ferens zajęła 16 miejsce** w czasie 1.28,82.

„Supergwiazda" lodowych torów — **Eric Heiden (USA) zdobył złoty medal w wyścigu na 5 000 m** bijąc czasem 7.02,29 rekord olimpijski, należący od Grenoble do Norwega Erida Maiera (7.22,4). 22-letni Amerykanin był zdecydowanym faworytem tej konkurencji ale jego zwycięstwo „wisiało na włosku". Najgroźniejszym rywalem Heidena okazał się zgodnie zresztą z oczekiwaniami — **Norweg Kai Arne Stenhjemmet** — aktualny mistrz Europy. **Zdobył on srebrny medal** w czasie gorszym od Heidena o 0,99 sek. **Brązowy medal wywalczył inny Norweg, 20-letni student Tom Erik Oxholm** — w czasie gorszym od Heidena o 3,30 sek.

NARCIARSTWO ALPEJSKIE

Złoty medal olimpijski w biegu zjazdowym kobiet zdobyła Austriaczka Annemarie Proell-Moser, srebrny — Hanni Wenzel (Liechtenstein), a brązowy Marie-Therese-Nadig (Szwajcaria).

BIATHLON

49 biathlonistów z 18 krajów stanęło do walki w pierwszej konkurencji dwuboju zimowego — biegu na 20 km z czterokrotnym strzelaniem. Zgodnie z oczekiwaniami walka o medale toczyła się między reprezentantami NRD i ZSRR. **Złoty medal zdobył 29-letni Anatolij Aljabiew (ZSRR)**, który jako jedyny z całej stawki zawodników miał wszystkie 20 strzałów celnych. Tak więc jego końcowy rezultat stanowi „czysty" czas biegu na 20 km — 1:08.16,31 godz. Wielki faworyt, mistrz świata **Frank Ulrich (NRD) zajął drugie miejsce,** zdobywając srebrny medal. Miał on wynik gorszy od Aljabiewa zaledwie o 11 sekund, ale do czasu biegu doliczono mu aż 3 minuty karne, za niecelne strzały. **„Brąz" przypadł innemu zawodnikowi NRD — Eberhardowi Roeschowi,** który wyraźnie już ustępował czołowemu duetowi, osiągając wynik 1.11.11,73 (w tym 2 minuty karne).

SANECZKARSTWO

Rywalizację **w jedynkach** zakończyli saneczkarze. Złoty medal **zdobył Bernhard Glass (NRD) wyprzedzając Paula Hilgartnera (Włochy) oraz Antona Winklera (RFN).** Niespodzianką ostatniego czwartego ślizgu była wywrotka prowadzącego po trzech ślizgach brązowego medalisty mistrzostw Europy 1980 Ernsta Haspingera (Włochy).

Wiera Zozulia (ZSRR) wywalczyła upragnione złoto. Na olimpijskim torze w Lake Placid pokonała najlepsze saneczkarki świata. **Drugie miejsce i srebrny medal zdobyła aktualna mistrzyni Europy — Militta Sollmann (NRD), a medal brązowy** niespodziewanie koleżanka Wiery — **Ingrida Amantowa.** Przed igrzyskami eksperci na podium widzieli tylko saneczkarki NRD. Stało się inaczej.

BOBSLEJE

Na torze Mount Hoevenberg zakończyli rywalizację bobsleiści w konkurencji dwójek. **Złoty medal zdobyła załoga Szwajcarii w składzie Erich Schaerer i Josef Benz** — zdobywcy trzeciego miejsca na olimpiadzie w Innsbrucku 1976. **Srebrny medal przypadł Bernhardowi Germeshausenowi i Hansowi — Juergenowi Gerhardt (NRD), a brązowy także reprezentantom NRD — Meinchardowi Nehmerowi i Bogdanowi Musiolowi.**

HOKEJ NA LODZIE

W kolejnym meczu turnieju olimpijskiego **Polscy hokeiści przegrali z drużyną ZSRR 1:8 (1:5, 0:1, 0:2).** Bramki zdobyli: dla Polski — Andrzej Małysiak w 18 min., dla ZSRR — Helmut Belderis — 3 (w 11 dwie bramki) i (19 min.), Aleksander Skworcow w 2 min., Borys Michajłow w 14 min., Walery Charłamow w 26 min., Zinetuł Bilialetdinow w 44 min. i Aleksander Malcew w 49 min.

Drużyna radziecka miała przez cały czas wyraźną przewagę. Hokeiści ZSRR oddali na naszą bramkę 60 strzałów, Polacy zrewanżowali się 19 strzałami. Jedyną bramkę Polacy uzyskali ze strzału Andrzeja Małysiaka w 18 min. meczu, przy stanie 0:4.

Bardzo ważny dla polskich hokeistów mecz **Finlandia — Kanada zakończył się zwycięstwem Finów 4:3 (2:1, 1:0, 1:2). Wynik tego pojedynku praktycznie eliminuje Polaków z walki o 5-6 miejsce.** W przypadku równej liczby zdobytych punktów (np. Polska, Finlandia i Kanada po 6), liczy się nie różnica bramek, lecz lepszy bilans w bezpośrednich spotkaniach. Wtedy drugie miejsce w grupie zajęłaby Kanada, trzecie Finlandia a dopiero czwarte Polska.

Japonia Holandia 3:3 (3:1, 0:1, 0:1)

GRUPA I (CZERWONA)

1. ZSRR	6:0	41—5
2. Kanada	4:2	18—6
3. Finlandia	4:2	14—11
4. Polska	2:4	7—17
5. Japonia	1:5	6—25
6. Holandia	1:5	8—30

GRUPA II (NIEBIESKA)

CSRS — Rumunja 7:2 (2:0, 3:1, 2:1)
USA — Norwegia 5:1 (0:1, 3:0, 2:0)
Szwecja — RFN 5:2 (1:0, 4:1, 0:1)

1. Szwecja	5:1	15—4
2. USA	5:1	14—6
3. CSRS	4:2	21—9
4. RFN	2:4	16—15
5. Rumunia	2:4	8—19
6. Norwegia	0:6	5—26

Dzisiaj w Lake Placid

Dzisiaj na igrzyskach w Lake Placid rozegrane zostaną: bieg kobiet na 10 km, skoki narciarskie do dwuboju (startują Kazimierz Długopolski, Stanisław Kawulok, Jan Legierski i Józef Pawlusiak), slalom gigant mężczyzn (pierwszy przejazd), program obowiązkowy w jeździe figurowej mężczyzn oraz kolejne mecze hokeja na lodzie, w tym spotkanie Polska — Holandia.

Polskie Radio przeprowadzi transmisję z konkursu skoków do dwuboju od godz. 19.30 do 20.30 oraz jutro od godz. 0.06 do 0.50 z trzeciej tercji meczu hokejowego Polska — Holandia.

„Złoty Pas A. Polusa" dla pięściarza z Poznania

W Gnieźnie zakończył się czterodniowy międzynarodowy turniej bokserski o „Złoty Pas Aleksandra Polusa". Impreza jak zwykle świetnie zorganizowana przez miejscowych działaczy oraz poznański OZB cieszyła się ogromnym zainteresowaniem publiczności. Wczoraj odbyły się pojedynki finałowe.

W koronnej kategorii turnieju — piórkowej, duży sukces odniósł pięściarz poznańskiej Olimpii — Matłoka, który w decydującym pojedynku pokonał na punkty reprezentanta RFN Baldta. Walka ta nie zachwyciła jednak publiczności. Lepszemu wyszkoleniu zawodnika RFN Matłoka przeciwstawił ogromną ambicję i dużą waleczność. Poznański pięściarz zapewnił sobie zwycięstwo w dwóch pierwszych rundach. W trzeciej minimalnie lepszy był zawodnik RFN.

Najładniejszym pojedynkiem finałów było spotkanie w wadze półśredniej między Hiszpanem Sole a srebrnym medalistą mistrzostw świata juniorów — Polakiem Kaczmarkiem. Walka przeprowadzona w dużym tempie, obfitowała w wymianę silnych ciosów, w której skuteczniejszy okazał się Hiszpan. Zawodnik ten uznany został najlepszym pięściarzem turnieju.

Wyniki walk finałowych: Czołkow (Bułgaria) pokonał w II r. przez rsc Suareza (Hiszpania), Banakiewicz (Gwardia Warszawa) zwyciężył 4:1 Trykoszkę (Gwardia Białystok), Marinow (Bułgaria) znokautował w I r. Tieulenowa (ZSRR), Matłoka (Olimpia Poznań) pokonał 3:2 Baldta (RFN), Murat (Avia Świdnik) wygrał w II r. przez rsc z Golańskim (Gwardia Łódź), Łomski (Bułgaria) jednogłośnie wypunktował Błażyńskiego (Wybrzeże Gdańsk), Sole (Hiszpania) w ten sam sposób zwyciężył Kaczmarka (Gwardia Łódź), Tiereszczenko (ZSRR) wygrał w II r. przez rsc z Wasilewem (Bułgaria), Veimany (RFN) pokonał w I r. przez rsc Spitulskiego (Sokół Piła), Laburda (CSRS) zwyciężył jednogłośnie Kosiora (Szombierki Bytom), Pałucki (Czarni Słupsk) pokonał walkowerem Clahsena (RFN). (wil)

Sokół pokonał Avię 14:6

W kolejnym meczu pięściarskim o mistrzostwo II ligi rozegranym w Pile, miejscowy Sokół pokonał zdecydowanie zespół Avii Świdnik 14:6. Był to interesujący mecz, a bardzo dobrze dysponowanym bokserom Sokoła zawodnicy Avii przeciwstawili dużą bojowość, ambicję i odporność na ciosy.

W spotkaniu tym wysoką formę zademonstrowali w zespole Sokoła Sypniewicz, Galanty, Piwnik i Cieliński. Dali oni pokaz techniki i taktyki rozgrywania walki. Na najwyższą notę zasłużył Piwnik, którego zwycięstwo jeden z sędziów wypunktował aż 60:52.

Oto komplet wyników (na pierwszym miejscu pięściarze Sokoła): Zander przegrał walkowerem z Łukasikiem, Krupa przegrał przez przewagę w III r. z Andrachiewiczem, Szcześniak zwyciężył na skutek dyskwalifikacji w III Kachno, Sypniewicz jednogłośnie na punkty wygrał z Komsą, Kurowski przegrał przez przewagę w II r. z Wyszomirskim, Rosołek wypunktował Olejnika, Galanty zwyciężył jednogłośnie na punkty Kozaka, Drewicz pokonał Kowalczyka, Piwnik wygrał wysoko na punkty z Chruścielem, Cieliński zwyciężył przez przewagę w I rundzie z Chodeckim. (wis)

Tylko 12 punktów zdobyli bokserzy Olimpii

W pierwszym występie drugoligowym na własnym ringu **bokserzy Olimpii** po meczu stojącym na bardzo przeciętnym poziomie **pokonali GKS Jaworzno 12:6.** Wygrana poznaniaków była w pełni zasłużona, jednak 12 punktów zdobytych na własnym ringu z beniaminkiem II ligi, to jak dla zespołu chcącego awansować do ekstraklasy, trochę mało.

W poznańskim zespole na najwyższe noty zasłużyli: Z. Nowak, Guzielak i Mazur. Dwaj pierwsi walczyli bardzo spokojnie, bili mocne proste ciosy i przed czasem zmusili swoich rywali do kapitulacji. Mazur, zaś wcale nie musiał się wysilać by odnieść szybkie zwycięstwo, gdyż jego rywal prezentował bardzo słabe umiejętności. Dodać należy, że Olimpia wystąpiła osłabiona brakiem Matłoki, który walczył w tym samym czasie na turnieju o „Złoty Pas A. Polusa".

Wyniki walk (na pierwszym miejscu zawodnicy Olimpii): Krzyżański przegrał 0:3 z Płanetą, Andrzejewski uległ w ten sam sposób Lipkowskiemu (walka została przerwana w II r. z powodu kontuzji poznaniaka). Michalik (Jaworzno) zdobył punkty walkowerem), S. Nowak jednogłośnie wypunktował Kerlackiego, Z. Nowakowi sekundant w II r. poddał Konopkę, Żuchliński 3:0 pokonał Pieca, Felkel wygrał 2:1 z Kaczmarczykiem, Gusielak zwyciężył w I r. przez przewagę Klośkę, walka Kamińskiego z Grygielem uznana została za nieodbytą z powodu kontuzji zawodnika gości w I r., Mazurowi sekundant poddał w I r. Meszyńskiego. (wil)

Kolejne punkty szczypiornistów

Zdobyciem trzech punktów zakończyły się mecze pierwszoligowego **Grunwaldu, który w sobotę zremisował ze szczypiornistami Anilany Łódź 24:24 (12:11), natomiast w niedzielę zwyciężył łodzian 20:19 (14:10).**

Na bramkę Anilany rzuca J. Kuleczka.

Fot. — R. Królak

Sobotni pojedynek toczył się przy lekkiej przewadze poznaniaków, którzy prowadzili nawet w 46 minucie 20:15. Od tego momentu gra się wyrównała, a duży wpływ na to miał dobrze grający w bramce Anilany Kazimierczyk. W meczu rewanżowym dzięki celnym rzutom Ratajczaka Grunwald wygrał pierwszą połowę spotkania czterema bramkami. Po przerwie łodzianie zdecydowanie zaatakowali i w 48 minucie objęli prowadzenie 18:17. Ułatwili im to gospodarze nie wykorzystując w tym czasie czterech karnych. Dopiero w ostatnich sekundach — przy stanie remisowym 19:19 — Grunwald mimo gry w osłabieniu przeprowadził akcję po której Durski zdobył bramkę na wagę zwycięstwa.

Bramki zdobyli dla Grunwaldu: Z. Ratajczak 7 i 9, Jarzyński 6 i 2, Durski 3 i 4, J. Kuleczka 3 i 2, Taraszkiewicz 3 i 0, Sojkin 0 i 2, Zieliński 1 i 0, Klimczak 1 i 0, Z. Kuleczka 0 i 1. Dla Anilany: Kosma 12 i 2, Michalak 3 i 4, Przybysz 2 i 5 Kamiński 2 i 3, Bissinger 3 i 1, Wrembel 2 i 1, Robert 0 i 3. (kar)

*

Również trzy punkty wywalczyli **piłkarze ręczni Poznanii** w meczach o mistrzostwo II ligi. **W pierwszym pojedynku wygrali oni zdecydowanie z AZS Warszawa 33:19 (15:8), natomiast w rewanżu dość szczęśliwie zremisowali 19:19 (9:10).**

Najwięcej bramek dla Posnanii zdobyli: Forysiak 3 i 8, a dla AZS: Konieczny 4 i 5. (kar)

Komplet zwycięstw pod siatką

W rozgrywkach II ligi siatkarze Poznanii dwukrotnie wygrali z Narwią Ostrołęka. **W sobotę 3:0 (15:13, 15:7, 15:5) i w niedzielę także 3:0 (15:12, 15:9 15:9).**

Oba spotkania miały bardzo podobny przebieg. Wyrównana walka toczyła się jedynie w pierwszych setach. Potem goście oddawali inicjatywę Posnanii, która bez większych trudności zdobyła komplet punktów nie tracąc przy tym seta. W zwycięskim zespole trudno kogoś wyróżnić. Na pochwałę zasługuje jedynie ich dobra gra w obronie. Tak pod siatką jak i w polu. (kar)

☆

W sobotę i niedzielę, w rozgrywkach II ligi siatkówki kobiet spotkały się zespoły które dopiero pierwszy rok grają w tej lidze. **Poznański AZS AWF podejmował Ogniwo Szczecin,** które do tej pory wygrało tylko dwa mecze. Jest to najsłabsza drużyna w II lidze. **W pierwszym meczu AZS AWF wygrał 3:1 (15:10, 15:6, 7:15, 15:6) natomiast w drugim spotkaniu 3:0 (15:9. 15:2, 15:9).**

Poznanianki zaprezentowały grę lepszą taktycznie, opartą przede wszystkim na większych umiejętnościach siatkarskich. Ogniwo nie potrafiło nawiązać równorzędnej walki z przeciwnikiem i właśnie dlatego poziom tego widowiska sportowego był raczej mierny. Lepsze jednak było sobotnie spotkanie. W drużynie AZS AWF widzieliśmy w grze wszystkie zawodniczki rezerwowe. Następne mecze poznanianki rozegrają w Gdańsku z Gedanią. (ahe)

WYNIKI-TABELE-WYNIKI

Koszykowka

I LIGA MĘŻCZYZN

Resovia — Start	83:70 i 75:71
Śląsk — Polonia	111:78 i 136:96
Wisła — Zagłębie	91:69 i 89:78
Legia — Górnik	104:96
Wybrzeże — Lech	102:85 i 73:78

1. Śląsk	34	61	3238—2910
2. Wybrzeże	34	55	2908—2707
3. Start	34	53	2680—2682
4. Resovia	34	53	2681—2681
5. Zagłębie	34	51	2662—2647
6. Legia	33	50	2902—2941
7. Górnik	33	49	3069—2983
8. Wisła	34	47	2771—2816
9. Lech	34	46	3045—3140
10. Polonia	34	42	2814—3263

Piłka ręczna

I LIGA MĘŻCZYZN

Korona — Śląsk	26:25 i 22:23
Wybrzeże — Hutnik	24:24 i 21:27
Pogoń Szczecin — Pogoń Zabrze	20:33 i 18:25
Gwardia — Piotrcovia	29:25 i 23:19
Grunwald — Anilana	24:24 i 20:19

1 Hutnik	28	43:13	796—669
2. Śląsk	28	36:20	731—730
3. Grunwald	28	32:24	706—680
4. Korona	28	32:24	730—745
5. Wybrzeże	28	30:26	791—752
6 Pogoń Zabrze	28	30:26	649—611
7. Anilana	28	29:27	718—720
8. Gwardia	28	21:35	626—654
9. Pogoń Szcz.	28	17:39	720—783
10. Piotrcovia	28	10:46	628—751

II LIGA MĘŻCZYZN
GRUPA A

Warszawianka — Spójnia	30:30 i 26:30
Wisła — AZS Gorzów	31:27 i 25:28
Olimpia — Gwardia	27:19 i 34:25
Posnania — AZS W-wa	33:19 i 19:19
Ostrovia — ChKS Łódź	29:23 i 24:24

1. Spójnia	28	48: 8	208—655
2. Posnania	28	39:17	626—546
3. Wisła	28	37:19	694—635
4. Warszawianka	28	34:22	679—681
5. AZS Gorzów	28	30:26	693—682
6. AZS W-wa	28	26:30	637—651
7. Ostrovia	28	24:32	625—651
8. ChKS Łódź	28	21:35	605—645
9. Olimpia	28	18:38	662—685
10. Gwardia	28	3:53	576—757

Siatkówka

II LIGA MĘŻCZYZN
GRUPA I

Włocławia — Calisia	3:2 i 3:0
Stal Stocznia — AZS Warszawa	3:0 i 3:2
Stoczniowiec — Wifama	2:3 i 3:1
Posnania — Narew	3:0 i 3:0
Chemik — Gwardia	0:3 i 2:3

1. AZS W-wa	28	23	76—30
2. Calisia	28	18	64—50
3. Gwardia	28	17	60—54
4 Stal Stocznia	28	16	58—52
5. Wifama	28	14	57—55
6. Narew	28	14	53—54
7 Posnania	28	13	55—55
8. Stoczniowiec	28	12	54—57
9. Włocławia	28	11	44—61
10. Chemik	28	2	26—79

II LIGA KOBIET
GRUPA I

AZS-AWF P-ń — Ogniwo	3:1 i 3:0
Budowlani — ŁKS	0:3 i 0:3
AZS Białystok — Sarmata	2:3 i 1:3
Polonez — Gedania	3:1 i 1:3
ChKS Łódź — Warmia	3:1 i 3:1

1. ŁKS	28	26	79—29
2. Warmia	28	17	64—46
3. Sarmata	28	16	62—51
4. Polonez	28	15	57—51
5. ChKS Łódź	28	14	52—51
6. AZS AWF P-ń	28	14	53—56
7. Budowlani	28	13	58—56
8. Gedania	28	12	49—60
9. AZS Białystok	28	11	48—61
10. Ogniwo	28	2	18—79

Boks

II LIGA
GRUPA I

Stal Stocznia — Prosna	14:6
GKS Katowice — Wisła	7:13
Turów — Śląsk Ruda Śląska	15:3

1. Wisła	2	27:13
2. Turów	2	21:15
3. Stal Stocznia	2	20:20
4. Prosna	2	18:20
5. Śląsk	2	16:22
6.-7. BKS Bolesławiec	1	7:13
GKS Katowice	1	7:13

GRUPA III

Hutnik — Szombierki	13:9
Błękitni — Gwardia	17:3
Sokół — Avia	14:6

1. Sokół	2	26:14
2. Błękitni	2	25:15
3. Szombierki	2	23:17
4 Avia	2	19:21
5. Hutnik	2	18:22
6. Gwardia	2	9:31